

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 - DUBEN 2013 - CENA 15 Kč

www.vltavaresort.cz

Vltava resort

I ČECHY MAJÍ SVŮJ JIH...

Přijemné dny své dovolené nebo třeba jen víkend můžete strávit v nově vznikajícím prázdninovém regionu podél řeky Vltavy mezi Českými Budějovicemi a Týnem nad Vltavou. Svezte se na lodi či na loďce po nově splavněném úseku Vltavy, projedte se na kole podél jejího klidného toku nebo se jen přijďte projít po památkách Českých Budějovic, Hluboké nad Vltavou či Týna nad Vltavou. Sportovní aktivity i poklidné trávení volného času vám nabízí celý tento úsek Vltavy zvaný příznačně Vltava resort!

hotely • penziony • kempy • cyklostezky
• půjčovny kol • půjčovny dvojkol •
půjčovny in-line brusle • výletní plavby •
půjčovny motorových lodí • lodní přeprava
• vodní slalom • zarybněné území
pro sportovní rybolov • kulturní události
• kulturní památky • vodní lyžování •
ekologie • vodní stavby

PARTNEŘI PROJEKTU:

Týn nad Vltavou

1 Dvůr Čihovice
– Špejchar klub

3 Pobytové lodě

2 Restaurace
U Mostu

4 Jihočeská plavební – vyhlídkové plavby

Purkarec

5 Spolek Vltavan
– síň voroplavby

6 Hotel a penzion
Pelikán

Hluboká nad Vltavou

7 Sporthotel
Barborka

11 Restaurace Kuki

8 Hotel Závěš

12 Sportovní areál

9 Restaurant –
Penzion L-CLUB

13 Zoo O hrada

10 Hotel Podhrad

14 Koupaliště

15 Zámek Hluboká

16 Nože Hofman

17 Aero Life

Hrdějovice

18 Restaurant
Marine Závlahy

České Vrbné

19 Restaurace
Na Kanále

20 SK Vodní
slalom

21 Půjčovna
motorových lodí
& Lodní přeprava

České Budějovice

22 Hotel
Zátkův dům

24 Penzion Minor

23 Lanový park Máj

25 Dvojkola

Projekt vznikl za podpory:

SWECO

AKUPI

ČK

Me dalšími partnery:

tv

Tento projekt je spolufinancován Statutárním městem České Budějovice.

Chybí vám fantazie? Tak ji zkuste načerpat v AJG, kde v zámecké jízdárně žáci a studenti vystavili krásné fantazie v zamyšlení na téma ... Kdybych byl architektem...

Z ARCHITEKTONICKÉ PŘÍRUČKY:

Vhodná jména, chcete-li se stát architektem: Cihlomil, Zdislav, Maltomír

Vhodná příjmení, chcete-li se stát architektem: Rýsoplán, Náčrtek, Natrhpapír, Postavil, Zazdil, Zbořil, Zbourálek (jste-li menší postavy)

Co je to ve skutečnosti? /část první – slavné stavby/

Kreml – kopečky zmrzliny/ sada pruhovalých triček/ dortíky ozdobené šlehačkou/ cirkusová šapitó/ trpasličí pokrývky hlavy/ štětečky pro obry, namočené v pestrých barvách/ plameny svíček

Eiffelka – kovové písmeno A/ raketa/ žirafa rozkročená nad městem/ lešení/ kopi

Pyramidy – zvířecí ostny/ asijské čepičky z bambusu/ schody spojené k sobě/ písčité těžítka/ velká a odolná bábovička/ zub obřího dinosaura, který byl vyražen jiným dinosaurem

Šikmá věž v Pise – padající hranolka/ cigareta zabodnutá v popelníku/ nakloněná hoblinka či čevapčiči/ protažená guma na pastelce

Rozhledna na Ještědu – včelí žihadlo/ trubka/ čepička kouzelníka/ trychtýř/ špička světa i špička zákusková/ vesmírný modul

Rozsvícené mrakodrapy – přístání Mart'anů/ světlušky uzavřené v láhvi/ blikající bludiště/ prostor, v němž se začnete scvrkávat

Antické zříceniny – rozkopaná dětská stavebnice/ lego po útoku/ rozsypané domino

Co je to ve skutečnosti? /část druhá – rozbor jednotlivých částí domu/ **Okno** – oči domu/ obrazovka domu/ úhlavní problém hráčů míčových her/ pomůcka pro začínající detektivy i špiónážní činnost/ obří štít odrážející děje

Dveře – pusa domu/ zvětšená neroztávající tabulka čokolády/ zařízení na uražené odchody/ hranice rozdělující dvě území/ těžký závoj zastírající tajemství

Balkón – brýle domu, šuplík připevněný na venkovní zdi

Co bych dělal, kdybych byl architektem?

Kdybych byl architektem a měl za úkol postavit moderní vesnici poblíž velkého města, vybral bych si klidnou oblast s velkým množstvím zeleně. Do středu vesnice bych umístil kruhové náměstí lemované domky a prodejny s potravinami. V horní části náměstí by se nacházela budova obecního úřadu s kruhovou věží uprostřed. Pravá strana budovy by připomínala tančící dům, který se nachází v Praze. Zleva by vedla dlouhá ulice s rodinnými domky a zahrádkami. V dolní části náměstí by se nacházelo informační středisko pro návštěvníky obce. Nepřehlédnutelná by byla budova dvoupatrové knihovny s velkým počtem svazků knih nejenom v mateřském jazyce. Pro občerstvení turistů bychom našli dvě restaurace, z nichž jednu by navštívil a ocenil Zdeněk Pohlreich.

Kolem obce by bylo plno zeleně, lesů, rybníků a sportovních hřišť. Tam by lidé po práci mohli regenerovat své síly.

Největší atrakcí obce by byl starý polorozbořený hrad, kde by se konaly letní slavnosti. V takové vesnici podle mých představ bych docela rád bydlel. *Kruliš Jiří Daniel, 8.B, ZŠ a ZUŠ Bezdravská, Č. Budějovice*

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci dubnu oslaví významná výročí.

Hájek Karel	Hluboká	96 let
Smotlachová Květuše	Hluboká	93 let
Šimová Pavla	Hluboká	90 let
Hovorková Vlastislava	Hluboká	90 let
Ševčíková Libuše	Munice	85 let
Kissová Anna	Hluboká	80 let
Marhoun Josef	Hluboká	80 let
Bartušková Marie	Bavorovice	80 let
Jirátko Josef	Hluboká	75 let
Voldánová Eva	Hluboká	75 let

V měsíci dubnu oslaví 50 let společného života »Zlatou svatbu«

– manželé Jaroslav a Marie Janečkovi z Hluboké nad Vltavou,

– manželé Milan a Helena Šarvaicovi z Munic

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Kroutilová Hana	Hluboká
Hantek Mikuláš	Hluboká
Václavíková Judita	Purkarec

Opustili nás

Veselá Marie	Hluboká
--------------	---------

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

z jednání rady města

■ Rada města uložila MÚ zveřejnit záměr pronájmu pěti prodejních stánků na zámecké cestě a pronajmout je tomu, kdo splní podmínky výběrového řízení a nabídne nejvyšší nájemné.

■ Rada města souhlasí s prodloužením nájemní smlouvy v městském bytě pro příjmově vymezené osoby.

Mažoretky Hlubocké princezny požádaly město o bezplatné použití prostor náměstí Čsl. armády na den 1. května od 15 – 19 hodin – Oslavy 10. výročí činnosti hlubockých mažoretek

■ Rada města vzala na vědomí informaci o výsledku šetření podnětu na postup při zadávání veřejné zakázky Hluboká nad Vltavou – cisternová

automobilová stříkačka. ÚHOS v současné době neshledal důvody k zahájení správního řízení z moci úřední.

■ V grantovém řízení Oranžový rok byly ve spolupráci s osadními výrobky předloženy návrhy na podporu: Vinařské slavnosti 50 tis. Kč, rybářské slavnosti 50 tis. Kč, akce osadních výborů 100 tis. Kč.

■ Rada města odsouhlasila *Zprávu o inventarizaci majetku*, pohledávek a závazků k 31. 12. 2012 města Hluboká nad Vltavou.

■ Před zahájením prací na přístavu musí být provedena přeložka kanalizace mezi hotelem Milan Vopička a budoucím přístavem. Byla provedena kontrola úplnosti nabídek a následně budou předloženy jednání výběrové komise.

■ Další výběrové řízení proběhne na akci zateplení MŠ Schwarzenberská.

Změna MHD linky č. 4

Na základě jednání s Dopravním podnikem ČB a také dotčenými obcemi Hosín a Hrdějovice a společností JIKORD s.r.o.

(koordinátor dopravy v Jč. kraji) byl dohodnut kompromisní návrh jízdního řádu linky MHD č. 4 tak, že v prac. dny je navrženo 7 párů spojů, sobotu 5 párů spojů (původně 9 a 7)

Z důvodů neobsazenosti linky je kromě jednoho ranního šk. spoje zrušeno zajištění linky k vlakovému nádraží u Sudárny.

■ Rada města uložila MÚ vypsát výběrové řízení na provozovatele parkovacího systému ve městě, s tím, že vybrán bude subjekt, který nabídne nejlepší finanční podmínky ve městě. Systém parkování ve městě byl v minulosti často terčem kritiky, proto byla vypracována studie *Návrhu řešení problematiky parkování v Hluboké nad Vltavou*, vypracovanou Bc. Davidem Šťastným.

■ Ředitel DD požádal o předání nebytových prostor v přízemí Domova důchodců k užívání pro klienty domova. Úpravy budou financovány ze zdrojů DD, úpravy byly projednány se stavebním úřadem a zároveň bylo požádáno o provedení kolaudace.

■ Rada se zabývala žádostí občanů z bytových domů na Masarykově ul. o pomoc při rušení soužití hudební produkcí v prostorách domu p. Ryby. Rada byla seznámena s právními aspekty případu.

■ Rada uvolnila částku na mediální prezentaci města na radiu Orlik, bude ale vyplacena až po schválení rozpočtu zastupitelstvem.

Z jednání zastupitelstva

■ Bylo jednáno o prodejích, směnách pozemků, žádostech o změnách územního plánu.

■ MUDr. Rebanem byla otevřena diskuse o případném rozšíření městského hřbitova, kde by stávající výměra ploch pro hrobová místa nemusela v budoucnu stačit vzhledem ke zvyšujícímu se počtu obyvatel města a demografickému vývoji populace. Starosta přislíbil s tím, že rozšíření je možné směrem za stávající spodní zeď. Ing. Dlouhý k věci uvedl, že by měla být uvolněná hrobová místa přednostně pronajímána hlubockým občanům. Zastupitelstvo MÚ prověřením stavu věci a jejím následným předložením radě.

■ Pan Irovský kritizoval stávající systém parkování ve městě a navrhl, aby parkování zajišťoval PMH sám, nikoli prostřednictvím mandátáře jako doposud. Navrhl osazení parkovacích automatů na hlavní třídě a závoru na centrálním parkovišti. Ing. Dlouhý k věci uvedl, že stávající systém zajišťuje městu jistý příjem a parkovací automaty se již v minulosti neosvědčily, když se město s provozovatelem několik let soudilo o nezaplacené nájemné. Starosta následně informoval o vypsání výběrového řízení na provozovatele parkovacího systému, kde by měl nájemce nabídnout jak variantu stávající, tak s parkovacími automaty, a přislíbil věc opět projednat v radě.

Databáze hlubockých živnostníků

■ seženete v Infocentru !!!!!

Pokud by se vám doma hodila databáze hlubockých živnostníků, můžete si ji obstarat na Infocentru města, dostanete ji buď vytištěnou nebo v PDF podobě na mail (infocentrum@hluboka.cz)

Omezení dopravy v Zámostí

Vážení spoluobčané, ve spolupráci s Jihočeským krajem bude v letošním roce provedena akce – odvodnění silnice III/10575 (Třeboňská ulice v Zámostí). Tato stavba zajistí odvod dešťových vod do Vltavy a zamezí vyplavování objektů v Třeboňské ulici. Vzhledem k nutné celkové uzavírací silnice v úseku od mostu ke kaplička včetně křižovatky Žižkova – Jiráskova ulice, bude souběžně provedena rekonstrukce městské splaškové kanalizace a prodloužen chodník od mostu k hospodě U Dostálů.

Bohužel s touto stavbou je spojeno i uzavření Třeboňské ulice pro veškerou automobilovou dopravu dle předpokládaného harmonogramu:

- od 2.4. do 20.4.2013 bude provedeno odfrézování asfaltového povrchu, provoz bude částečně omezen
- od 20.4. do 10.6.2013 bude Třeboňská ulice kompletně uzavřena a provoz bude veden ulicí Jiráskova s omezením pouze pro osobní dopravu s výjimkou dopravní obsluhy
- od 10.6. do 30.6.2013 bude provoz v Třeboňské ulici obnoven a uzavřena bude křižovatka ulic Žižkova – Jiráskova

Tyto termíny jsou orientační, v případě bezproblémového průběhu budou lhůty zkráceny.

Dovolují si vás požádat o pochopení pro toto omezení, a abyste se této trase pokud možno vyhýbali. Jiráskova ulice je úzká a vyhýbání zde bude velmi problematické a bude zde docházet k velkým časovým ztrátám. Doporučuji proto využít pro cestu do Budějovic silnici okolo Bavorovic nebo přes Hosín a silnici od mostu na Hrdějovice se úplně vyhnout. Pro pěší zůstane ulice bez omezení. Po dokončení této stavby a po skončení turistické sezóny bude na podzim provedena i dlouho avizovaná výměna kanalizace v ulici Pražská, která bude spojena s obdobnými dopravními problémy.

Přeji nám všem, abychom si po rekonstrukci mostu přes Vltavu, mostu u Bavorovic, uzavírací Třeboňské a Pražské ulice od těchto problémů oddychli.

Ing. Tomáš JIRSA, starosta města

Sběrný dvůr

bude od 3. dubna 2013 otevřen každou středu do 17 hodin

Provozní doba SD od 2. 4. 2013

pondělí	6.00 – 14.30
úterý	6.00 – 14.30
středa	6.00 – 17.00
čtvrtek	6.00 – 14.30
pátek	6.00 – 14.30
sobota	8.00 – 12.00

Kontejnery na textil

V Zámostí na točně MHD a ve městě u hasičárny byly osazeny kontejnery na oděvy a textil. Začátkem dubna se objeví další a to u paneláků ve Fügnerově ulici a na Holém Vrchu. Textil a oděvy do nich odložené budou použity k charitativním účelům v Čechách, potřebným do třetích světů a zbytek bude dále zpracován.

Do kontejnerů je možno odkládat veškeré oděvy, bytové textil (záclony, závěsy, povlečení, ubrusy atd.) obuv, plyšové hračky a další věci tohoto druhu, které v domácnostech skončily svou životnost a potřebu. Textil by měl být pokud možno čistý a uložený v sáčku nebo tašce, aby byl zachován v použitelném stavu a do kontejneru ho uložte vložením na plošinu a zvednutím držadla.

Do kontejnerů nepatří koberce, molitan, matrace, a znečištěný textil.

PMH Hluboká nad Vltavou

Nebytové prostory k pronájmu

Vážení spoluobčané,

Město Hluboká nad Vltavou nabízí pronájem nebytových prostor, Masarykova 42, celkem 88 m² prodejní plochy (po bývalé prodejně obuvi manželů Tůmových) a kancelář v prvním patře Masarykova 34, celkem 38 m² (budova bývalé radnice, nad restaurací IONIA).

Jsmo připraveni se dohodnout na přijatelném nájmu.

Mladým začínajícím podnikatelům vyjdeme vstříc.

Tomáš Jirsa, starosta

Pozvánka na přednášku Policie ČR Hluboká nad Vltavou

Obvodní oddělení policie ČR Hluboká nad Vltavou pořádá ve spolupráci se Senior klubem města Hluboká nad Vltavou dne 30. 4. 2013 v hotelu Záviš třetí cyklus přednášek, tentokrát na téma, které je především zaměřeno na důsledky amnestie bývalého prezidenta republiky Václava Klause.

Okruhy témat:

– prevence trestné činnosti páchané na seniorech – podvodné jednání, krádeže, pozor na kapsáře apod.

– seznámení s bezpečnostní situací na teritoriu Obvodního oddělení policie Hluboká nad Vltavou

– pan Kovář – přednáška: Senior v dopravě

– na závěr předání drobných preventivních materiálů

Přednáška se koná dne 30. 4. 2013 v hotelu Záviš ve 13,30 hod. pro Zámostí a »Fidelák« a v 15,00 hod pro ostatní občany města.

Tato přednáška je veřejná i pro nečleny Senior klubu Hluboká nad Vltavou. Všichni jste srdečně zváni.

Za senior klub Ing. Marie Hanušová, předsedkyně

Znáť čísla se vyplátí!!!

Moderní technologie a zejména mobilní telefony nás odnaučily pamatovat si čísla, na která voláme. Přitom znalost čísla může ušetřit peníze, protože na první pohled je vidět to, co vychytrali poskytovatelé prémiových služeb píšící velmi malým písmem.

Složení telefonního čísla

Standardní telefonní číslo obsahuje 12 číslic. Národní předvolbu (v případě České republiky se jedna o kód 420) a zbylých devět číslic. Další tři číslice vás informují, zda voláte do pevné nebo mobilní sítě. V dřívějších pravěkých dobách záleželo, zda voláte tzv. místní nebo meziměstsky hovor. A proto bylo území státu rozděleno do jednotlivých telefonních oblastí, které měly přiřazeny svá čísla (a i své ceny). Ceny se sjednotily, ale oblasti zůstaly.

Volání do mobilní sítě poznáte podle přístupového kódu, který je 601 až 608, 702 až 705, 72, 73, 77 nebo 7900 až 7999. Kód 910 vás upozorní, že voláte do sítě, která přenáší hlas po internetu, tzv. služby VoIP.

Osmička na začátku

Kód 800 vás upozorní, že **voláte na bezplatnou linku**; náklady za hovor nese volaný. Většinou slouží k firemní prezentaci.

Ale pozor – kódy 810 až 819, 830 až 839, 843 až 846 nejsou pro bezplatné volání, na nákladech se společně s provozovatelem této linky podílíte oba dva.

Devítka velí: pozor!

Velmi důležité je všimnout si kódů 900, 906 a 909; slouží k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou a proto dvě číslice, které následují po tomto kódu, vás upozorní na výši ceny volání za minutu. Jedna se zejména o různé spotřebitelské soutěže, obchodní a inzertní služby.

Příklad: z čísla 900 55 25 25 zjistíte, že **minuta volání stojí 55 Kč**, celková cena hovoru se tedy odvíjí od počtu provolaných minut.

V případě, že voláte na telefonní číslo, které má 12 číslic a nezačíná kódem 420, **voláte do zahraničí** a můžete očekávat zvýšený účet!!!!

Kód 905 slouží také k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou; desetinásobek kombinace dvou číslic, které následují po tomto kódu, určují jednorázovou cenu za volání.

Příklad: z čísla 905 55 25 25 zjistíte, že za celý hovor zaplatíte 550 Kč.

Kód 908 slouží také k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou; dvě navazující číslice vás upozorní na výši ceny za volání.

Příklad: z čísla 908 55 25 25 zjistíte, že za celý hovor zaplatíte 55 Kč.

Soutěžní a hlasovací SMS

Zkrácená čísla, na která posíláte SMS zprávy do různých soutěží, hlasování a podobně, nejsou regulovaná Českým telekomunikačním úřadem, ale operátoři přijali kodex, aby i zde formát čísla jednoduše upozorňoval na výši ceny. Pokud chcete zjistit, kolik za svou zprávu zaplatíte, slouží k tomu poslední dvě nebo tři číslice podle délky zprávy; u sedmimístného čísla jsou to poslední dvě číslice, u osmimístného čísla určují cenu za zprávu poslední tři číslice.

Příklad: SMS zasláná na sedmimístné číslo 9004430 vás bude stát 30 Kč; za SMS zaslánou na osmimístné číslo 90044300 zaplatíte 3 Kč, protože cena je v tomto případě v haléřích. **dTEST**

Bezplatná inzerce hlubockých občanů a podnikatelů

■ Autodoprava Houška s.r.o., cestovní agentura, Krajinská 30, 370 01 České Budějovice, Tel./fax.: 387 313 125, 602 379 803, e-mail: houska@mybox.cz, www.ad-houska.cz

NOVINKA!!!

Pojďte s námi do Holandska

Květinový ráj v Keukenhofu a prohlídka Amsterdamu

Vydejte se poznat krásy květinového parku Keukenhofu ve kterém je možno shlédnout 100 druhů tulipánů a jiné druhy květin. Každoročně zde vykvete 7 milionů tulipánů, hyacintů a narcisů, za kterými se vydávají lidé z celého světa. V případě špatného počasí je zde připraveno 20 interiérových výstav květin mezi které patří orchideje a lilie. Park se rozprostírá na rozloze 32 ha a má 15 km chodníků a řadu klidných míst k odpočinku s výhledem na fontány.

Nezapomenutelná podívaná vás také čeká ve skanzenu Zaanse Schans, kde zakusíte atmosféru života ve vesnici v 17. a 18. století. Uchvátí vás původní dílny na výrobu sýrů, dřeváků a mlýn na lisování oleje z roku 1673. Zajímavostí je i mlýn z roku 1784 na tření barev.

Odpoledne prožijete v Amsterdamu. Uchvátí vás svými romantickými zákoutími a úzkými uličkami, kterými vás provede náš průvodce. Můžete si je prohlédnout i z lodi. A navštívit proslulé coffee-shopy.

Milovníky historie jistě zaujme řada muzeí. Nachází se zde Van Goghovo muzeum, které obsahuje největší sbírku obrazů Vincenta van Gogha nebo dům Anny Frankové, v němž byla i s rodinou ukryta za 2. sv. války, zde napsala svůj deník.

Termín: 26.--28.4.2013, Cena: 1950Kč

Cena zahrnuje: dopravu luxusním autobusem, služby průvodce

Cena nezahrnuje: přípojištění do ciziny, vstupy do Keukenhofu (cca 15 €), projížďka lodí v Amsterdamu (cca 10€).

Doporučené kapesné 40€/1osoba

Odjezd: pátek v 19:30 hodin od Mariánského náměstí (naproti Policii)

Příjezd: v neděli v dopoledních hodinách

■ BLUBERRY SHOP!!! AKCE NA DUBEN!!!!

Připravili jsme pro vás akci na oblečení 1ks + 1ks za 50 %, platí na měsíc duben!! Nová trička, mikiny, sukýnky, tepláky, legíny, kšiltovky, jarní čepice.

Masarykova 35(naproti kostelu) otevřeno denně!!!

■ Prodám družstevní byt 2 +1, Fügnerova ul. Tel. 605 290 484

■ Firma PETBULLMOTO Pavel Petráček

Vám nabízí:

- Kompletní servis motocyklů a skútrů všech značek
- Prodej kvalitních skútrů a motocyklů zn. KENTOYA, BENELLI, DERBI, SYM vč. jejich záručního i pozáručního servisu
- Prodej bazarových motocyklů a skútrů s prověřeným původem
- NOVÉ i prodej elektrokol zn. KENTOYA
- Přípravu motocyklu / skútru na STK
- Diagnostiku a prodej moto i autobaterií
- Prodej doplňků a náhradních dílů

Více na www.petbullmoto.cz nebo na t.č. 774 041 661

Naleznete nás na adrese: Lidická 1196, Hluboká nad Vltavou
výpadek – směr Týn nad Vltavou

AKCE! 1.4. – 30.4.2013 sleva 10% na servisní práce

■ Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Lohman hnědý, Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý. Slepičky pouze z našeho odchovu!! Stáří slepiček 16 – 18. týdnů cena 159 – 170 Kč / ks –v začátku snášky 178 Kč/ks

Prodej se uskuteční: v sobotu 13.dubna 2013

Hluboká n. Vltavou – u vlak. nádraží poblíž SOŠ – v 15 30 h

Případné bližší informace tel : 728 605 840, 728 165 166, 415 740 719

Při prodeji slepiček – nová služba – výkup králíčích kožek – cena 22– 35 Kč/ks

CENTRUM VOLNÉHO ČASU POŠKOLÁK O.S.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR 2013

pro děti od 4 do 15 let

Vážení rodiče, děti,
Centrum volného času Poškolák pro Vás letos připravil:

I. běh	Karneval v Rio de Janeiro	15. 7. - 19. 7.
II. běh	Hry bez hranic	22. 7. - 26. 7.
III. běh	Návštěvníci z roku 3 333	29. 7. - 2. 8.
IV. běh	Týden Mr. Beana aneb mluvíme jen anglicky	5. 8. - 9. 8.
V. běh	Objevení Velikonočního ostrova	12. 8. - 16. 8.
VI. běh	Adaptační týden pro nastávající prvňáčky	12. 8. - 16. 8.

více na:
www.cvcposkolak.webnode.cz

... knihy... které se dotýkají našeho města...

■ Na knihu **Hitlerův ušlechtilý Žid** mě upozornila Kamila z Knihy Olgy Trčkové. Kniha vídeňské historičky není jenom pouhým životopisem jednoho židovského lékaře. Eduard Bloch se narodil roku 1872 u nás na Hluboké, vystudoval v Praze a usadil se v rakouském Linci. (Překvapila mě informace, že právě do Lince v těch dobách odešla většina jihočeských Židů.) Doktor Eduard Bloch léčil v roce 1907 matku Adolfa Hitlera, tehdy 17 letého mladíčka, milého, citlivého chlapce – věřili byste tomu? Eduard Bloch byl také později jediným židovským chráněncem Adolfa Hitlera, i když se s ním už v pozdějších dobách života osobně nesetkal... Byl mu povolen i odchod do USA. Rozruch vyvolalo v roce 1941 Blochovo interview pro časopis, kde popsal svůj dřívější srdečný vztah k mladému Hitlerovi. Rozhovor vedl k ostré debatě historiků o mnoha mýtech ohledně Hitlerovy psychiky...

Alespoň na ukázkou pár úryvků z knihy:

... Eduard Bloch se narodil 30. ledna 1872 v Hluboké nad Vltavou v jižních Čechách. S velkou pychou ve svých vzpomínkách píše, že jeho dědeček Joachim Bloch byl dvorním Židem zdejšího majitele panství knížete Schwarzenberga a jako takový měl na starosti veškeré obchodní transakce velkostatku etc. ... Podle tradovaného podání uprchli Blochovi předci ve středověku z Itálie před pogromem a nakonec se usadili v Čechách.

... V lednu roku 1907 se do ordinace doktora Blocha dostavila dosud mu neznámá žena, kterou vyšetřil. Jak na zlou diagnózu, kterou doktor důvěrně sdělil rodině, reagoval mladý Hitler? *Dojemně. Jeho protáhlá bledá tvář byla vyděšená. Z očí se mu řinuly slzy. To nemá jeho matka žádnou šanci, ptal se. Teprve později jsem si uvědomil, jak velká byla láska mezi matkou a synem. Vysvětlil jsem mu, že má šanci, ale malou. Dokonce i tato malá jiskřička naděje mu poskytla útěchu.*

...Hitlerova matka byla operována. Jak starostlivě přistupoval doktor Bloch ke svým pacientům a jejich příbuzným je patrné ze skutečnosti, že dvě hodiny po její operaci už vycházel do 3. patra domu, kde bydlely děti Kláry Hitlerové, aby jim sdělil, jak matka operaci přestála.

Děvčata vzala zprávu, kterou jsem jim přinesl, klidně a vyrovnaně. Chlapcova tvář byla zalita slzami, oči měl unavené a celé zarudlé. Poslouchal, dokud jsem neskončil. Pak se zájímavě zeptal na jedinou věc: »Trpí matka?« ...

Od té doby jsem byl domácím lékařem celé rodiny. Adolfu Hitlerovi, kterého jsem častěji ošetřoval při krátkodobých onemocněních, bylo tehdy 17 let a ničím se nelišil od mladých lidí stejného věku; Byl miláčkem své matky, již zbožňoval.

Hitlerova matka zemřela navzdory operaci do roka od určení své diagnózy. *Ve své profesionální praxi jsem zažil hodně scén při úmrtí v rodině, ale žádná na mě neudělala tak hluboký dojem. Za svou kariéru jsem neviděl nikoho, kdo by byl tak zdrcen smutkem jako Adolf Hitler. Ani jediný člověk na světě by tehdy ani v nejmenším nebyl tušil, že jednou bude ztělesněním vši špatnosti.*

... O pár let později se mladý Adolf Hitler, pocházející z Lince, podívoval ve Vídni tomu »množství Židů v dlouhých kaftanech s černými lokny a v MEIN KAMPF psal: »Je tohle také Žid? To byla moje první myšlenka. V Linci takhle nevypadali.« Pak si za pár haléřů koupil první antisemitské brožury v životě.

...Na rozdíl od chaotických vídeňských poměrů byla linecká obec s přibližně 600 členy velice homogenní. Atmosféra byla harmonická, protože většina lineckých Židů byla asimilovaná a hovořila německy. Téměř všichni pocházeli z nedalekých jižních Čech, tak jako Bloch. Jisté je, že Blocha židovská obec v Linci okamžitě srdečně přijala...

... v dubnu roku 1942 zveřejnily jedny židovské exilové noviny statistiku o osudu zhruba 600 lineckých Židů od anšlusu v březnu 1938: 145 z nich žilo tou dobou už v Izraeli, 92 v USA, 45 v Anglii a 23 v jižní Americe. 23 lineckých Židů zahynulo, mnoho vlastní rukou, 39 jich uteklo do Čech a na Moravu, tam »uvízli« a poté byli transportováni do Terezína. Předpokládalo se, že 166 lineckých Židů je ještě ve Vídni, především v židovských bytech ve 2. Obvodu. To, že většinu z nich čeká násilná smrt se v dubnu 1942 ještě nedalo předpokládat.

V té době už byl ze svého života vykořeněný doktor Bloch s rodinou v New Yorku a podle svých slov se pokoušel zapomenout na minulost...

■ Schwarzenbergové v české a středoevropské kulturní historii

Několik týdnů po skončení první přímé volby prezidenta České republiky se na knihkupeckých pultech objevilo druhé vydání objemné publikace pojednávající v několika tematických celcích o dějinné úloze významného aristokratického rodu Schwarzenbergů.

Národní památkový ústav České republiky, resp. jeho územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích – odborný garant projektu, přizval ke spolupráci na druhém vydání této knihy Nakladatelství Halama sídlící v témže městě. Textová část publikace je tvořena více než čtyřmi desítkami statí. Čtenářům je předkládáno obsáhlé, nikoli však kompletně zpracované, panorama schwarzenberských reálií rozdělené do čtyř oblastí. Tyto celky jsou věnovány fenoménu barokní krajiny českého jihu se zřetelem na schwarzenberská panství, víře a uměleckému mecenátu Schwarzenbergů v době před vznikem moderní občanské společnosti, mediálnímu obrazu jednotlivých příslušníků rodu ve veřejné sféře i v soukromí jejich mikrosvětů a v neposlední řadě je pojednáno o životním stylu posledních generací rodu žijících v překotně se měnících časech přelomu 19. a 20. století.

Před očima čtenáře je postupně skládána mozaika celistvosti obrazu schwarzenberského rodu. Přestože je kniha vytvořena z mnoha textových medailonů, působí její celková podoba kompaktním dojmem. Tato skutečnost je ovlivněna faktem autorského podílu velkého počtu významných odborníků, kteří se této tematice dlouhodobě věnují. Mohlo by se tedy zdát, že takto rozsáhlá kniha nepřináší příliš mnoho nových poznatků a je spíše souhrnem již dříve známých informací určených spíše užkému okruhu zájemců o danou problematiku než širší čtenářské veřejnosti.

Není tomu tak. Mezi množstvím statí lze nalézt takové, které seznamují nejen znalce dané problematiky, ale i další zájemce s dosud méně reflektovanými tématy a s novými souvislostmi. Pro jejich velký počet je velmi obtížné určit ty textové medailony, jejichž informativní hodnota patří mezi nejvýznamnější.

Pokud lze vybrat v každém tematickém okruhu knihy jeden příklad – pak mezi čtyři velmi zdařilé příspěvky je nutné zařadit – článek Raimunda Paleczky, který pojednává o strukturách schwarzenberského úřednictva v 18. a 19. století a článek Ludmily Ouradové – Hronkové pojednávající o působení anglického malíře Jana Jiřího Hamiltona ve schwarzenberských službách a o jeho pobytu na zámku v Třeboni. Dalšími dvěma příspěvky obsahujícími i pro laického čtenáře nová, zajímavá zjištění jsou – stať Jana Wintara, v níž autor na příkladu Karla III. Schwarzenberga a jeho politické činnosti dokládá postupné sepětí Schwarzenbergů se vznikající moderní českou společností v době počátků parlamentarismu a článek Pavla Hájky, který je věnován historickému vývoji zámeckých knihoven na Orlíku, sídle sekundogenitury rodu.

Výslednou podobu knihy pozitivně ovlivňuje důkladná redakční práce. V poměru k jejímu velkému rozsahu lze v textové části nalézt pouze minimum nepřesností. Týkají se nesrovnalostí v datech - povýšení hraběte Jana Adolfa I. Schwarzenberga do knížecího stavu se na různých místech v textu odehrálo v odlišných letech - v roce 1670 a také v roce 1671. Malíř Jan Jiří Hamilton, jehož životní dráhu vymezil osud mezi lety 1672 – 1737 zemřel, dle odlišné datace v jiné textové pasáži, jako více než stoletý stařec.

Vizuální obraz publikace je esteticky také velmi zdařilý. Text je doplněn souborem kvalitních černobílých fotografií a dvěma obsáhlými neméně kvalitními obrazovými barevnými přílohami. Rozvrstvení snímků v textu i umístění obou obrazových barevných příloh netradičně poblíž sebe do středu knihy prozrazuje značné zkušenosti pracovníků nakladatelství, resp. grafického studia.

Druhé vydání publikace *Schwarzenbergové v české a středoevropské kulturní historii* předkládá čtenáři objektivní pohled na úlohu, kterou sehráli a dosud sehrávají příslušníci tohoto rodu v českých zemích. Lze jen litovat, že tato velmi zdařile koncipovaná kniha nebyla k dispozici čtenářům o několik měsíců dříve – v období předcházejícímu druhému kolu prezidentské volby bylo vůči kandidátovi, jenž je nositelem schwarzenberského erbu, interpretováno mnoho nepravdivých argumentů. Po její četbě se lze nad nimi jen pousmát, ovšem jen za předpokladu, vnímáme-li souhrn událostí, kterým říkáme dějiny, bez ideologických klíšé. *Stanislav Vaněk*

90 let organizovaného sportovního rybolovu v Hluboké nad Vltavou

Hluboká nad Vltavou je veřejnosti známá jako historická oblast rybářská, vždyť první písemná zmínka o sádkách v Podhradí pochází již z roku 1387, a ve 14. století zde byly rybníky snad až několikasetletého stáří. Záměrnému chovu ryb ovšem předcházelo dlouhé období rybářství říčního, které na Vltavě provozovaly všechny kultury. Potvrzují to nálezy mezolitického rybolovu ze závěru starší doby kamenné a střední doby kamenné 9000 let př. n. l., i mohylového lidu z doby bronzové 2000 let př. n. letopočtem. Jižní Čechy jsou součástí tzv. keltské pravlasti, a rybolov (v úzké návaznosti na Horní Podunají) zde tvořil nedílnou součást obživy kmene Bójů, stejně jako u navazující kultury laténské v 5. stol. př. n. l. Za zmínku stojí, že původ jména Vltava je pozůstatkem keltského osídlení, neboť Vltava byla zvana Wultavou, tedy Divokou řekou. Ze stejného kořene vychází i její starogermský název »Wilt« – »ahva« – Divoká, dravá voda.

Na přelomu letopočtu osídlily oblast opuštěnou upadajícími Kelty expandující kmeny Germánů a od konce 6. století n. l. posléze Slované. Všichni tito naši předci využívali řeky a potoky jako studnu potravy (Slované s prvky rybářství pocházejícími z území od Visly po Dněpr), byť archeologické nálezy jsou řídké a omezené na odolné materiály používané při rybolovu. Původně bylo právo lovit ryby právem svobodným, ale se zánikem kmenového zřízení a vznikem státu (souvisejícím s rozvojem křesťanství a změnou pozemkového vlastnictví) případně řeky a potoky včetně ryb v nich panovníkovi, pokud již nebyly ve vlastnictví venkovských velmožů. Po ovládnutí Čech Přemyslovci (za hradské soustavy) zaniklo svobodné právo rybolovu, a provozovaný rybolov byl podrobován tuhému výběru berně prováděnému výběrčími dani. Snad jedinou výjimkou byli mlynáři s právem lovu ryb na jezích a v mlýnských náhonech.

Od 18. století, a především v souvislosti se zrušením poddanství v polovině 19. století, se postupně začal obnovovat říční rybolov, většinou však pouze formou chudé živnosti odsouzené celkovým přerodem společnosti k zániku. Toky byly pronajímány od měst nebo šlechty, po roce 1948 byla činnost zbývajících rybářů násilně ukončena.

Lov ryb na udici (s prutem) je dokumentovaný již od počátku našeho letopočtu (Řím, Řecko, mušky z Makedonie ze 2. stol. n. l., třípytky od Baltu z 11. století a podobně, podrobně popsány byl ve středověké Anglii, Německu i Čechách). Jediným pozůstatkem říčního rybářství se postupně stal tento rybolov sportovní, který se formou spolků začal formovat již koncem 19. století, a byl dále ovlivněn módní vlnou původem z Anglie (do rybářských spolků přibývali lidé, pro které se spíše nežli slovo »rybář« hodilo tehdy používané »sportsmen«, a to se všemi klady i zápory).

Po 1. světové válce dozněla situace i v Hluboké nad Vltavou ke snaze umožnit zájemcům o rybolov na udici uskutečnění svého snu. Okolnosti byly ovšem poněkud složitější nežli na většině míst nově vzniklého státu,

protože pozemky zde byly většinou ve vlastnictví šlechtického rodu Schwarzenbergů. Historicky první lidový spolek rybářů – »Český rybářský klub« – vznikl 1. dubna 1923 v hostinci »U Benáků« v Zámostí. V majetku naší MO je ustavující Protokol následujícího znění: »Na základě pozvání prozatímního komitétu, sešlo se dne 1. dubna 1923 o 3. hodině odpolední v hostinci u »Benáků« v Zámostí 36 občanů místních a 7 hostů z Budějovic za účelem ustavující valnou hromadou založit v Hluboké rybářský klub. Pořad jednání:

1) Pan Fr. Janát, co jeden ze svolavatelů, vysvětlil přítomným účel a především nutnost založení klubu, poněvadž poměry vládnoucí dnes na povodí našeho okresu, pokud se týče chránění ryb před škůdci, vzbuzují vážné obavy do budoucna. Doporučil proto založení klubu, což bylo všemi přítomnými uvítáno s povděkem a přikročeno ihned k druhému bodu programu, volbě představenstva. Volba provedena aklamací a zvoleni tito pánové

2) předseda Viktor Cibulka, místopředseda Antonín Vaněk starší, jednatel Václav Irovský, pokladník Antonín Vaněk mladší, Tříčlenný výbor: František Janát, František Janoušek, Josef Jindřel. Náhradníci: Václav Stropek, Jan Hezoucký. Revizoři účtů: Josef Kunáš, Josef Maršálek.

3) Po přečtení stanov Českého sportovního rybářského spolku v Č. Budějovicích p. předsedou, byly tyto přijaty, s výhradou některých formálních změn. Odhlasováno by se místní klub nazýval Český rybářský klub v Hluboké n/Vlt.

4) Prohlášením o přistoupení, přihlásili se všichni za členy. Odhlasováno přijmouti i přítomné hosty z Č. Budějovic počtem sedm za řádné členy. Další členy přijímá výbor.

5) Návrh předsedy, aby zápisné s ohledem na výlohy, které se založením klubu budou spojeny, stanoveno bylo na 15 Kč, byl po delší debatě změněn a odhlasováno na 10 Kč s výhradou, že všichni rukou nerozdílnou eventuelní poplatky složí.

6) Po skončené debatě schválena pravidla pro rybolov platná v Č. Budějovicích v plném znění jednohlasně. Ustavující valná hromada zakončena doslovem p. předsedy, který zvlášť doporučil všem přítomným důležitost ochrany celého povodí našeho okresu, zdaru. Schůze skončena o 5.30 navečer.

Václav Irovský, jednatel«

Tímto aktem započala svoji existenci organizace sportovních rybářů v Hluboké nad Vltavou. Její další roky byly ale nelehké. Klub se od počátku potýkal s mnoha problémy, a to především s existencí rozsáhlého schwarzenberského panství, kde docházelo zákonitě ke střetu zájmů sportovních rybářů a majitele naprosté většiny pozemků.

Zápisy ze schůzí svědčí o složitých jednáních a ústupcích ze strany rybářů, potížích s nájmem revírů, špatných vztazích s městskou radou v Hluboké a dalšími těžkostmi, které dnes působí téměř neuvěřitelným dojmem. Několik dalších roků se Klub neúspěšně snažil pronajmout Vltavu mezi Bavorovicemi a Purkarcem, která byla předmětem sporu i mezi

Foto: Zaniklá Vltava
Předválečný rybář se sumcem

představenými města a správou knížecího velkostatku. Například nájem rybolovu v roce 1927 od městské rady byl navrhován ve výši 2000 Kč. Teprve v roce 1932 – tedy 10. rokem existence klubu, se podařilo po změnách v městské radě pronajmout právo rybolovu na Vltavě v ceně 1400 Kč ročně na dobu 6 let dopředu (Vltava byla přitom právě v tomto úseku devastována regulací a klubu se požadovaná částka dlouhou dobu zdála přemrštěná).

Pro upřesnění cenových relací uvádím, že přibližná měsíční mzda dělníka byla v tomto období 600 Kč, úředníka 1400 Kč, litr mléka stál 2 Kč, litr piva 3 Kč, kilo brambor 1 Kč, kilo chleba 3,50 Kč, boty 100 Kč, košile 25 Kč.

Příkladem může být nájemní smlouva z roku 1934 mezi rybářským klubem a správou rybářství (knížecího velkostatku) v Hluboké na část potoka mezi soustavou rybníků a jeho ústím do Vltavy (dnes z pohledu rybolovu zcela bezvýznamný tok).

Obsahuje ustanovení ohledně nutnosti umožnit zdarma rybolov osobám na doporučení velkostatku, a dnes těžko uvěřitelné body týkající se povinnosti umožnit v pronajaté vodě dvakrát do roka výlov ryb (aby tak bylo manifestováno rybářské právo majitele) a především zákaz lovit ryby uniklé z rybníků velkostatku. Takové požadavky by se dnes součástí žádné smlouvy nestaly a jenom dokládají, v jak obtížné pozici naši předchůdci byli.

V archivu MO je například dopis Dr. V. Sedláčka, předsedy Svazu rybářských spolků a družstev pro Čechy v Praze z roku 1930, kterým byly požadovány nezaplacené organizační příspěvky za členy klubu do tohoto svazu. Ten byl opatřen přípisem předsedy hlubockého klubu: »... po 5 let usilujeme o náš rybolov v určitém úseku Vltavy původně nám přislíbeného. Dokud nemáme vodu nemůžeme naše členy k placení příspěvků nutiti. Ať se obrátí na slavnou městskou radu a ta ať jim příspěvky zaplatí«.

Foto: Vltavská štika
Jedna z mnoha otrav na Vltavě

Postupně (po pronájmu řeky) byly do Vltavy vysazovány násady pocházející z výlovů knížecích rybníků, například v roce 1932 candáti, cejni a okouni z výlovu Bezdrevy v počtu 6500 ks (členové klubu se účastnili výlovů a násada představovala odměnu za jejich práci). Byly činěny i pokusy s lovem ryb do sítí na Vltavě a jejich nasazení do rybníka pronajatého od města, tento způsob získávání násady se ale kvůli vysokému průtoku souvisejícímu s regulací koryta a jeho zahloubením neosvědčil.

Ročně bylo prodáno okolo 45 rybářských lístků (v ceně přibližně 50 Kč), členské příspěvky činily 10-12, později 15 Kč, přesto mělo mnoho členů klubu potíže s jejich placením. Hosté mohli chytat za poplatek 65 Kč. Kuriózní zápisy ze schůzí se týkají i přestupků proti rybářskému řádu – například v roce 1933 byla na neoprávněného lovce candáta v řece podána žaloba s žádostí náhrady 15 Kč...

Zarážející jsou z dnešního pohledu i počty a způsob nasazování – například v roce 1933 bylo do Vltavy v prostoru Hluboké vysazeno jenom z výlovu rybníka Munického 5000 candátů, 12000 okounů a 1000 linů a dalších ryb, k tomu za 200 Kč násada štiky, což představovalo 268 kusů o celkové váze 40 kilogramů. Tyto údaje byly ověřovány městským úřadem a četnickou stanicí (!).

Ke skutečnému nájmu vody tedy došlo 10 let po ustavení klubu, a jednalo se o část Vltavy mezi Poříčskou stokou a jezem v Hluboké. O rok později byla přinajmuta část Dehtářského potoka mezi ústím a silnicí Hluboká nad Vltavou – České Budějovice, za další rok potom část Vltavy od jezu po vodočetnou stanicí v Hamru (která byla dosud ve správě mlynáře Geřábka). Níže po toku byla řeka Schwarzenberským právem. Teprve v roce 1945 (nikoli 1948, jak se dnes mylně traduje) byla i tato část Vltavy mezi hlubockými oborami (která byla dříve nepřístupná) pronajata rybářskému klubu.

Situace hlubockých sportovních rybářů ale nebyla nijak ojedinělá, což dokládá Zpráva o činnosti Zemského svazu rybářského v Praze z roku 1934, zasláná představenstvu klubu. V podstatě již od roku 1919 se vytvářela organizační struktura poříčních svazů rybářských, avšak ještě v roce 1934 bylo hlavním úkolem teprve převzetí funkcí tzv. revírních svazů rybářských podle nového rybářského zákona, a tím naplnění snahy o získání mnoha práv souvisejících nejenom s vlastním rybolovem, ale i věcech vodoprávních a hospodářských (tj. rozsáhlá samospráva rybářská na tekoucích vodách). V mnohastránkové zprávě je například také uvedeno, že velkým škůdcem rybářství je stále se vzímající sport veslařský, ovšem ten, který zná jen sebe a neohlíží se na zájmy jiných uživatelů vody.

Byl učiněn pokus u kompetentních ministerstev, aby držitelé loděk byli nuceni z nich platit určitý poplatek (který byl příjmem státu) a při jeho vybírání byli poučeni, že nesmí rušit rybáře a jsou povinni se na požádání oprávněným orgánům legitimovati. Z toho by byli osvobozeni pouze ti, kteří již uhradili

rybářský lístek. V málo změněné podobě probíhal sportovní rybolov i v období okupace Německem, ovšem s tragickými důsledky pro některé členy klubu – podle dobového a dnes neověřitelného zápisu v koncentračních táborech nebo při bojích zahynulo jeho 8 členů, což při celkovém počtu do 50 není jistě malé číslo.

Po II. světové válce došlo k mnoha společenským změnám, které postupně vyústily do vzniku rybářského revíru číslo 22 na Vltavě mezi Hlubokou nad Vltavou a Purkarcem, ke kterému později přibyl rybolov na opuštěném šterkopiskovišti Piskovna jižně od Hluboké na levém břehu Vltavy. Na místě historického rybníka za Zikovým lomem doloženého již Josefinským mapováním byla vybudována kaskáda rybníků dnes známá jako rybochovné zařízení Hanousky i další 2 rybníky sloužící chovu ryb v Rudolfově koutě pod Starou Oborou. Německem, ovšem s tragickými důsledky pro některé členy klubu – podle dobového a dnes neověřitelného zápisu v koncentračních táborech nebo při bojích zahynulo jeho 8 členů, což při celkovém počtu do 50 není jistě malé číslo.

Po II. světové válce došlo k mnoha společenským změnám, které postupně vyústily do vzniku rybářského revíru číslo 22 na Vltavě mezi Hlubokou nad Vltavou a Purkarcem, ke kterému později přibyl rybolov na opuštěném šterkopiskovišti Piskovna jižně od Hluboké na levém břehu Vltavy. Na místě historického rybníka za Zikovým lomem doloženého již Josefinským mapováním byla vybudována kaskáda rybníků dnes známá jako rybochovné zařízení Hanousky i další 2 rybníky sloužící chovu ryb v Rudolfově koutě pod Starou Oborou.

Foto: Stavba rybochovného zařízení po válce
Pohled na rybochovné zařízení

Před několika lety získala MO do vlastnictví kancelář používanou i pro výdej povolenek k lovu ryb, čímž skončila dlouholetá provizoria. Průběžně jsou investovány prostředky do oprav a údržby rybochovného zařízení, samozřejmě v míře odpovídající možnostem (nejme příjemcem dotací). Tím se daří i v dnešní ekonomicky tíživé době zachovat produkci ryb pro nasazování.

Rozhodující pro naši MO vždy byla řeka Vltava. Rybolov na ní procházel mnoha peripetemií, přes trvalé a dlouholeté zatížení vody splašky z papíren ve Větřní a odpadními vodami z Budějovic, úpravy koryta a jezu v Hluboké až po jednorázové otravy. Původně byl náš revír Vltava 22 vymezen mezi bývalým jezem v Purkarcu a ústím Poříčského potoka do Vltavy. Po vybudování Hněvkovické přehrady byl spojen s částí revíru Vltava 21 – Hněvkovice do dnešního společného revíru Vltava 21-22 – Údolní nádrž Hněvkovice a zkrácen k jezu v Hluboké nad Vltavou.

V souvislosti s tím již naše MO nemá dekret na tento revír, který je obhospodařován přímo Jihočeským územním svazem. Z pohledu vývoje sportovního rybolovu se jedná krok, který mnoho členů naší organizace vnímá negativně, protože v dnešní době, kdy máme okolo 500 členů, nedisponujeme vlastním revírem (Pískovna, která je v majetku MO, je součástí revíru Vltava 21-22, a tedy rovněž v péči JČÚS). Bohužel velká většina členů (a to nejenom naší MO) v dnešní době omezuje své aktivity v MO téměř výhradně na nákup povolenky a finanční úhradu brigádní povinnosti. Výroční schůze – na kterých by bylo možné mnoho věcí změnit – jsou navštěvovány zlomkem členů, a to v téměř neměnném složení.

I z toho důvodu MO neusiluje o vytvoření vlastního (místního) revíru, což ovšem nevylučuje změny v budoucnosti.

Současný stav »našeho« revíru je rozporuplný. V souvislosti s výstavbou JE v Temelíně byla obrovským přínosem nutnost vyčištění vody ve Vltavě. Obce a města mají ČOV, i vypouštění sulfátových vod z papíren ve Větřní je naštěstí již také minulostí. Z tohoto pohledu se jedná o obrovský krok směrem ke kvalitě vodního prostředí. Naopak stavební práce v řečišti, úpravy břehů a některé další

aktivity směřované na řeku (včetně silícího rybářského tlaku) mají pro její obyvatele často zničující vliv. Nenechme se mýlit – dnešní Vltava je jiná, má daleko k řece s typickou rybí obsádkou, a pro většinu rybářů se stala nádrží výrazně se blížící rybníku, a to včetně dominujících úlovků kapra. Jako malá ukázka může posloužit srovnání úlovků z poloviny 70. let a dnešní doby (1. číslo je číslem z roku 1975, druhé z roku 2012, a byť se u nového údaje jedná dokonce o úlovek ze 2 spojených revírů, o mnohém vypovídá): kapr 924 ks – 16000 ks, lín 338 ks – 35 ks, cejn 260 ks – 3890 ks, tloušť 447 ks – 24 ks, okoun 3374 ks – 216 ks, štika 239 ks – 327 ks, a tak by bylo možné pokračovat. Je zcela evidentní, že Vltava je dnes především vodou kaprů a cejnů, a další ryby se loví v mnohem menším počtu nežli dříve.

Foto: Zimní péče o rybníky,
Momentka z dnešních výlovů

Úbytek okounů a línů je alarmující a je otázkou, nakolik jej mohou nahradit dnes běžnější úlovky sumce nebo amura. Úkolem tohoto článku ale není podrobně rozebírat příčiny současného stavu nebo hledat řešení, nýbrž především vzpomenout práce našich předchůdců. Po celých 90 let se jako zlatá nit činností MO (a jejího předchůdce – Českého rybářského klubu) vine touha dosáhnout vlastními silami možnosti důstojně lovit ryby ve vodě, kterou má svěřenou a o kterou se chce a dokáže starat. Jak se to dařilo a daří si musí zhodnotit každý rybář sám.

Naše členská základna za 90 let svůj počet zesateronásobila, i když v nedávné minulosti jsme měli členů ještě více (úbytek a stárnutí členů ale trápí většinu organizací). Nechceme uvádět jména minulých funkcionářů, a to nejenom proto, že všechny ani neznáme, ale především kvůli tomu, že si MO cení práce všech svých členů i členů Českého rybářského klubu, ať byli účastní ve výboru či nikoli.

V každém období se profiluje skupina, která aktivně působí při vytváření a údržbě hodnot společných všem členům rybářského svazu (úklid a údržba revírů, kontrola dodržování pravidel rybolovu a zákonů) nebo majetku organizace (rybochovné zařízení, technické prostředky, spolková činnost a podobně). Jenom proto se podařilo po téměř celé století udržet na Hluboké organizovaný rybolov.

Dnešní výbor MO (další podrobnosti jsou na stránkách <http://mo-hluboka.wz.cz/>) pracuje ve složení:

Jindřich Šimák, *předseda*
Vladimír Kavka, *jednatel*
Vladimír Peprný, *místopředseda a výdejce povolenek*
Ing. Pavel Hartman, CSc., *hospodář*
Karel Vachel, *pokladník*
Jaroslav Sedláček, *správce rybochovného zařízení*.

Závěrem chceme apelovat na rybáře – členy naší MO, aby se zamysleli nad posláním ČRS a svou rolí v něm, a pokusili se podle svých sil a umu přispět k zachování a rozvoji sportovního rybářství do budoucna. Ostatně, ze stejného podnětu náš předchůdce – Český rybářský klub – před 90 lety v Hluboké vznikl.

Vladimír Kavka

Jednatel MO ČRS Hluboká nad Vltavou

**Seznam
hlubockých
živnostníků,
s jejich profesí
kontakty,
telefony...
získáte
v Infocentru,
Masarykova ul.**

STEJSKAL

STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD ROKU 1992
 bezpečný prodej Vaší nemovitosti
Mgr. Jana Vítů
 realitní makléř
608 036 027

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem, konzultace zdarma.

Naše kancelář má 13.000 poptávajících klientů, ve Vaší lokalitě evidujeme zvýšenou poptávku po domech a bytech k prodeji i k pronájmu.

Jak se vyučit herečkou?

Nepsaným pravidlem pro rozhovory ve Zpravodaji bývá, že jsou vedeny s osobnostmi, které jsou nějakým způsobem spjaty s Hlubokou. S lidmi, co tu zanechali určitou »stopu«. A takovouto »stopu« tu zanechala i naše dnešní osobnost. Její energii, obrovský optimismus, nadšení pro divadlo a práci kolem něj, jí můžeme závidět. S naší osobností nás pojí divadlo a touha přivonět si k té nádherné a smysluplné práci.

A právě tato touha nás vedla k tomu, že jsme oslovily vedení Jihočeského divadla s prosbou o kontakt na některého ze členů činohry, který by byl ochotný věnovat pár chvil nám ochotníkům. Navázaly jsme společně kontakt s osobností, která za námi na Hlubokou dojížděla a pootevřela nám divadelní vrátka.

K dnešnímu rozhovoru jsme se pokusily (ypsilon vzhledem k tomu, že M&M jsou obě ženského rodu); takže jsme se pokusily oslovit a nějaký čas pobýt s velmi charismatickou a milou dámou, herečkou činohry Jihočeského divadla – Jaroslavou Červenkovou. Udělala si volnou chvíli na posezení u kávy a povídání nejen o blížící se premiéře fantasy komedie »Soudné sestry« Terryho Pratchetta, která je už za dveřmi...

M&M: Tak kdy nás čeká premiéra Soudných sester, Jaruško?

Začínáme 28.3. na Zelený čtvrtek před Velikonocemi...

A co tě čeká s divadlem dál?

V dubnu v Budějovicích končíme. Duben je poslední měsíc, kdy hrajeme, v květnu už jezdíme na otáčivé divadlo do Českého Krumlova. Pak už tedy v Budějovicích nehrajeme, protože se v Krumlově zkouší intenzivně – dvoufázově. Ráno zkoušíme my, večer zase pro změnu opera. Takže většinou je duben dost nabitý. Soudné sestry se budou hrát ale i příští rok. Uvidíme, jak dopadne premiéra. Třeba nás diváci vypískají.

My tedy pískat umíme, ale jsme přesvědčené, že nebudeme muset.

Režisér »Soudných sester« je takové sluníčko, hravý frase, vkládá do práce hezkou energii, už kvůli němu by byla škoda, kdyby se to nelíbilo... Tak povídejte, co byste chtěly vědět? **Hlavně o divadle bychom si chtěly povídat.**

Myslíte, že o něm něco vím? Co když mi budete dávat otázky, na které nebudu znát odpověď?

■ **Předpokládáme, že znát budeš. A když nebudeš vědět, řekni klidně no comment. To tak přece hvězdy dělávají, ne? Tak úplně od začátku. Jak jsi se tedy ocitla. Jsi budějovická?** Ne, jsem Pražáčka. To byla úplná náhoda. Je v podstatě o tom, co vy už nepamatujete. Teď si vystuduješ školu a pak se rozhodneš, jestli to vůbec budeš dělat nebo ne, ale my jsme skončili školu a prostě jsme museli jít do divadla.

■ **To jste měli nějak umístitky?**

Ne, my už ne, to ročníky před námi. My jsme museli napsat do všech divadel a nebo jsme je osobně objížděli, a to od divadel pražských až po Jihlavu, Uherské Hradiště... Vyložene jsme se nabízel. Taký jsme dělali v posledním ročníku absolventské představení a pozvali jsme na něj režiséry, šéfy z divadel. No, a když někdo hledal nebo věděl, že by mohl někoho přijmout, tak si vybrali. Nás končilo v ročníku 12 a snad kromě dvou děvčat, které už věděla, že jedna nechce z Prahy a druhá se rovnou vdala, tak kromě nich jsme všichni odešli rovnou do angažmá. Takže takhle jsem se dostala do Budějovic. Dostala jsem ještě nabídku z Opavy, tam se mi moc nechtělo, to přiznávám, protože je to dost daleko.

Spolužák Honza Dvořák chtěl strašně do Budějovic, protože odtud pocházel, a shodou okolností taky jeden náš profesor v Budějovicích režíroval. Tak pana profesora a šéfa dovedl na naše představení a nakonec vzali nejenom Honzu, ale vzali i mě.

■ **Takže jsi nikde jinde nehrála?**

Ne, jen v pátém ročníku jsem v Teplicích hostovala v operetě. Opravdu v operetě, žádný muzikál, opravdová opereta. Potřebovali studentky, »zdravotní sestry«, které by mohly zahrát slečny ze zdravotní školy v kuse, který zrovna hráli. Takže já, která neumí zpívat, jsem tam rok hostovala. (Hostovali jsme v různých divadlech, abychom si přivydělali a trochu se taky otrkali.) To vám řeknu historku: mohl být tak rok 1977, v divadle se k nám chovali sice jako k parchantíkům, ale slušně. Ale tradovaly se různé tradice z dávných dob – jako například kandrdase vyrazit ze šatny, učít se bude na záchodě, a tak. A já přijela do Teplic, a nesměla jsem k operetním subretám do šatny, takže jsem musela do šatny ke komparsu. To bylo trochu potupné.

A v šatně, kam jsem byla vykázána, byl taky choreograf – a byl homosexuál. Tenkrát se o jiné sexuální orientaci moc nemluvilo, pánové to museli tajit. A tenhle pán (kolega Zdeněk Kupka ve hře *Perfect days* je proti němu čajíček), vždycky tancoval ve všech operetách role typických mužných postav, jako třeba Spartaka. A zásadně se chodil převlékat do dámské šatny. A to bohužel ke mně. Takže najednou vedle mě stál chlap, napůl nahý, měl kamaše a začal se tam dole vycpávat, a to jsem nevydržela a poprosila jej, jestli by se nemohl jít upravovat někam jinač... a od té chvíle jsem byla jeho nepřítel č.1! A protože měl na zájezdech vždycky dozor, tak mě pořád za něco stíral a dával mě kvůli nějakým nesmyslům do zápisu: že jsem něco neřekla, zkazila jsem choreografii. A hostování vyvrcholilo tím, že tam byla jedna místní subreta, která se mnou začala kamarádit. Byla asi jen o dva roky starší než já, ale už to byla docela slušná notorička, za představení vypila láhev červeného, a když ho neměla ve skříni, tak propadala úplným hysterickým záchvatům. Takže jsem byla požádána a nosila jsem jí z bufetu víno, protože jinak by nešla na jeviště. Jednou, to jsme byli na zájezdu ve Varnsdorfu – finále – zpěv – tance, sestřičky odmaturovaly, a mělo bouchnout šampaňské a tahle kolegyně mě ukecávala: »Musíme ten šampus ukrást, musíme ho ohlídat a vezmeme si ho do autobusu«. Ona ho na scénu přinese, vrazí mi ho pak do ruky a já už láhev nesmím pustit a odnesu ji s sebou do autobusu.

Tak já trdlo jsem to tak udělala. Nevím, kam se vždycky to šampaňské po představení podělo, nicméně tentokrát z toho byl průšvih. Kolegyně ho vypila, byla šťastná. Jenže když jsem přijela příště, pozval si mě ředitel na kobereček a já

byla přesvědčená, že to je kvůli tomu zabavenému šampusu. To byl ještě ředitel, který v divadle všechno režíroval, nebyl už nejmladší a – což bylo v operetě úplně strašné – byl úplně hluchý! Režisér, který režíroval operetu – pro mě něco neuvěřitelného. Uměleckým jménem Tadeáš Šeřínský.

A ten mě taky moc nemusel, já jsem byla holka snaženlivá, ale on mi pořád vytýkal: »Červenková, vás není vůbec slyšet!« Já jsem žasla, jak mě může slyšet. Kolegové mi poradili – otevřij jenom víc pusy a pan režisér na to: »No vidíte, že to jde!« Tak tenhle pan ředitel si mě pozval po představení na kobereček a já tam šla, nechtěla jsem prasknout kolegyni alkoholičku a cestou k němu jsem vymýšlela přijatelné vysvětlení... A to jsem ještě byla domluvená s jedním kolegou, že mě pak vezme autem do Mostu, kde hostovali moji dva spolužáci a že s nimi společně pojedeme domů do Prahy. Jenže Tadeáš Šeřínský zamkl ředitelnu, vytáhl šuple, tam flaška vína, odcizené šampaňské se decentně přešlo a vzhledem k tomu, že se chýlila sezóna a já jsem se měla rozhodnout, kam půjdu, mi nabídl angažmá. Pokoušela jsem se mu vysvětlit, že si toho možná nevšímá, ale že neumím zpívat. Já nemám hlas na operetu! Pan ředitel na to: »Budete mou milenkou a budete hrát.« A já měla v tu chvíli pocit, že jsem se snad ocitla někde v minulém století ve filmu. Pořád jsem se starému pánovi pokoušela vysvětlit, že opravdu nehodlám být členkou jakékoliv operety, jenže jak byl hluchý, tak moje vysvětlení vůbec nebral. Nakonec to dopadlo tak, že mě naháněl kolem stolu. Naštěstí pak začal na dveře bušit kolega, který na mě čekal, tak se mi nakonec povedlo vyvážnout bez šrámu, ale taky bez angažmá. Hotová Mařenka Zieglerová.

Kolega ztratil nervy a ujel mi, vlak mi ujel taky, takže jsem v noci do Mostu jela stopem. Dojela jsem, spolužáky poprosila, ať se mě na nic neptají a padla jsem na ubytovně do postele a všechno jim líčila až druhý den. Takže takové já mám historky z operety.

■ **Lákalo tě to z Budějovic někdy někam jinam? Lákalo? Víš, ono Budějovické divadlo je divadlo, ve kterém se velmi rychle zdomácní. Dnes už bych v Praze nemohla být. Budějovice mají úžasnou atmosféru, člověk se tu brzy začne cítit jako doma. Jsou asi divadla, ze kterých se odchází snáz. Navíc, moje maminka je původem Jihočeška, vlastně celá její rodina má kořeny v jižních Čechách. Brzy jsem tu zdomácněla. Když se mi narodila dcera, její první rok jsem žila v Praze, horor. Kdežto tady, za deset minut**

jsi v přírodě a přitom máš náměstí za zády. Začalo se mi tady brzy strašně líbit a taky pro ženskou je těžké divadlo opouštět.

Na druhou stranu, když je člověk někde spokojený, tak proč by vlastně odcházel, vid'?

To ano. Nemyslete si, samozřejmě, že jsem za ta léta prošla několika krizemi, máš chuť s tím vším seknout – půjdu a hned, ale kam ?? Pak to zase opadne a člověk je rád tam, kde je.

Když jsi zmínila onoho pana režiséra – jaký typ režiséra a jaký přístup ti vyhovuje? Ten, který ti přesně určuje kroky, pohyb, výraz a nebo ten, který ti dá větší volnost?

Pokud je to ten typ, který má přesnou představu o každém kroku a výrazu, a trvá na tom, že to mám dodržovat, samozřejmě, nakonec na to přistoupíš. I když víš, že má tu svou strašně konkrétní představu, ale není to pro mě ani příjemné, ani přínosné. Ale dá se to zvládnout, i když tím všechny spíš křečije, a není to dobře.

Jinak nám režisér na první zkoušce samozřejmě vysvětlí přesnou koncepci – jakou má představu. To je nutné, protože každá hra se dá dělat tisíci způsoby. Řekne, jestli chce zpracování klasické, jestli chce hru někam posunout, např. moderní kostýmy do klasické hry, a tak podobně. Jestli to chce dělat akademicky, líbivě nebo na dřevě. To je každého věc. K tomu nám ukáže scénu, kostýmy, abychom měli představu, jak by hra měla působit. Dramaturg udělá rozbor hry, o kom hra je, kam by to mělo směřovat, koho by měla oslovit, proč byla hra napsaná...

No – a pak se začíná číst. Sedíme u stolu a třeba týden jenom čteme. Jednotlivé dialogy, jednotlivé scény... Do čtené zkoušky režisér zasahuje a opravuje nás, navádí, jak by to mělo působit a už nás navádí, jakou mají postavy podobu. Pak se začne aranžovat na jevišti – takové to – stojíš tady, pak řekneš tohle, přejdeš si sem, dáš mu facku... Pak se pomalu začíná bez textu. Máme výhodu, že pracujeme s velmi šikovnými nápovědami. I když neumíš text, ale máš aspoň přibližnou představu, který ten text patří tobě, tak ti nápovědka pomůže. Sedí s námi už na zkušebně a pokud už máš pocit, že text umíš, můžeš si říct a nápovědka napovídá jen když si řekneš. Pokud třeba text neumíme, řekneme: »Házej nám všechno, abychom měli klid« a nápovědka ti předčítá repliky a ty se musíš chopit té, která je tvoje. Takhle se zkouší další tři týdny. Režisér nás opravuje a směřuje, a nebo třeba trvá na tom, že má mít hra přesnou podobu. To je ta nejdelší fáze.

Pak přejdeme na jeviště, což je lepší, i když ještě nemáme hotovou scénu (dělají se jen náznaky – jako že tady stojí křeslo, tady jsou dveře). Po nějakém čase nápovědka musí mlčet. Aranžmá se už udělá na pevně. Pilují se jednotlivé situace, dokud není pan režisér spokojený.

A pak se dostáváme do fáze poslední – fáze posledních hlavních zkoušek v kostýmech. Aby člověk třeba zjistil, že v krinolině neprojde dveřmi nebo že na podpatcích se na těchhle schodech zabiješ. Pak první hlavní zkouška – se vším všudy – kostýmy, scéna; ještě se zastavuje, spousta věcí se doplňová. Druhá hlavní zkouška už by měla jít, ale je určena k tomu, aby se ještě dodělávaly všechny potřebné věci. Pak přijdou dvě generálky a ty by měly projít

jako představení. A po zkouškách má pan režisér připomínky, připomínky, připomínky...

■ Takže se dá říct, že režisér je herci oporou? Samozřejmě!

■ A pokud máš představu jinou než režisér?

Pak je to o domluvě. Důležité je, aby herec pochopil, co režisér chce, a pokud má opravdu představu jinou, je to, jak říkám, hlavně o domluvě. Pak jsou ale také režiséři, kteří mají svou utkvělou představu a do té se tě snaží jako do škatulky dostat. A zase jde o to: dáš se, nedáš se, jsi schopná, nejsi schopná. Třeba si tě režisér obsadí do nějaké vize, ale ta je ti tak cizí, že se do ní prostě nevejdeš, i to se může bohužel stát. Ale samozřejmě vždycky je lepší režisér, který má jasnou a konkrétní představu – a hlavně si tě dobře obsadí. Pokud má režisér představu, že na jevišti povedou dialog dva sošní lidé, tak i kdybych chtěla, prostě nemůžu chodit, protože panu režisérovi to prostě takhle zapadne do celkové koncepce hry.

■ Je problém, když si tě režisér špatně obsadí? Obsazení rolí určuje vždy režisér, vzhledem k tomu, jak nás zná. Pokud pracuje režisér jako host, jezdí se na nás podívat na naše představení, aby měl představu o obsazení a pokud nemůže, posílají se mu DVD.

■ Odmítla jsi někdy nějakou roli?

Jednou jsem odmítla hrát nějakou čurdu, protože jsem hrála v tu chvíli ve všem a požádala jsem, abych ji hrát nemusela. Ale odmítnout roli, to ne. Máme to dokonce i ve smlouvě, že odmítnout můžeš roli pouze s odůvodněním, že by tě umělecky poškodila. Jinak ne.

■ Co si po tím máme představit?

Kolegyně například odmítla, naprosto právem, roli, ve které by měla hrát nahá. Že je jí to tak bytostně nepříjemné, že ne. Nebo kdybych se měla v pětmetrové výšce houpat v kruzích, když mám závrať. Tak v takových případech snad ano, ale jinak ne.

■ Proč ráda hraješ záporné role?

Proč? Hodné role jsou nemastné, neslané, laskavé, ty moc barviček nemají, ale záporná role je barevnější. Pokud máš hrát zápornou roli, každý herec má tendenci tu zápornou roli vnitřně obhájit. I na té superzáporné roli začneš hledat, proč je takový, co ho k tomu vede, kde je zranitelný, najdeš tam spoustu barev. Co ale najdeš na nějaké naivce uňahané? I když musím říct, že teď zkouším kladnou roli, hodná, lidská, ale!! pije, kouří a v závěru se ukáže, že i lže a krade. Ale tak mile. Nikomu tím neubližuje. Tak takovou kladnou ano.

■ A jak to máš s texty v hlavě? Když se naučíš nový, ty staré se odsouvají?

Zrovna včera se mě jedna paní ptala, jestli se nám to neplete dohromady, když toho hrajeme víc. V běžném životě normálně všechno zapomínám. Ale texty ne. Jsem přesvědčená, že je nějaké místočko v mozku, které je opravdu trénované a s normální pamětí nemá nic společného. Takže se mi to navzájem neplete a staré věci vytěšňuji. I když občas mám pocit, že »tuhle větu už jsem v něčem říkal«. A když se vracíme do Krumlova po roce, jednou si to přečteme a v aranžmá se ti text vybaví.

■ Máš nějaký zvyk, jak se učít text?

Musím zaklepat, že mám neuvěřitelně rychlou paměť, takže jsem se texty doma nikdy neučila.

Výjimečně záskoky, ale svůj vlastní ne. Nejlip se text naučím, když mi nápovědka na zkoušce nahazuje. Když děláme dialog, opakujeme ho čtyřikrát – pětikrát po sobě, nemá smysl po kouskách, jedem ho celý opravdu třeba pětikrát a pak ho skoro umím. Ale pokud jsi typ, který se učít text musí, pak je nejhorší způsob – koukat do textu. Mnohem lepší je, když se učíš s někým. A když je šikovná nápovědka, je to úplný zázrak. Jedna k nám přišla z Hradiště a tam byla zvyklá, že na »aranžovačkách« a herci chodila, a to tě pak ten text prostě naučí. Nemotá se tam, neplete se, nepřekáží a za týden tě text naučí. Génus.

■ Vidíš, a laik by řekl, že je to skoro nevýznamná profese.

Kdepak, to je profese jak víno. Ten cit pro text je geniální. Perfektně pozná, kdy děláš pauzu a neskočí ti do ní, ale pozná, kdy nevíš. Je na nás nějak napojená a neskutečně obětavá.

Už jenom proto, že je se mnou, jsem klidná.

■ Tak co jsme ještě neprobraly? Co koničky?

Koníčky, jako moje? Já jsem velmi nesportovní člověk, ale relaxuji nejvíce se svým zlatým retrívrem na dlouhých procházkách, které mě někdy neobyčejně zlobí, hlavně když se musím večer oblékat a už se mi nechce, nebo po zkoušce, když jsem utahaná. Ale zjistila jsem, že když vím, že musím, tak jdu – dělají mi strašně dobře. Za prvé toho hodně nachodím a za druhé si vyčistím hlavu. A pak, když si chci opravdu vyčistit hlavu – už dlouho mě drží sudoku, to se opravdu člověk musí soustředit na čísílka a nesmí na nic jiného myslet. Čtení není zrovna nejlepší, když mi táhne hlavou, co mi na zkoušce nešlo, co s tím, a nejde se toho zbavit. A teď jsem díky své neteři objevila on-line hru »dobyvatel« a to hrozí závislostí! Otázky ze všech oborů lidského vědění a na tom si opravdu vyčistím hlavu, a za druhé si spoustu informací oživím a dovzdělávám se. Jinak počítač nenávidím, ale tahle hra mi opravdu vyčistí mozek spolehlivě.

■ Taký jsme se dozvěděly, že jsi pracovala v rozhlasu? V rozhlasu pracuji celý čas, co jsem v Budějovicích, a hodně a moc ráda. Mikrofon miluju. Tam jsem velice spokojená.

■ Třeba i rozhlasové hry?

Ano, všechno. Povídky, teď jsme dělali nějaké pohádky. Tady se hry moc netočí, všechno se už přesunulo do Prahy. Vloni v létě jsme tady ale dělali – a na to vzpomínám strašně ráda – spolu s Michalem Pavlatou četbu na pokračování »Kočky to vědí líp« od Františka Pona. Moc se mi to líbilo.

■ A jak se na takové natáčení připravuješ?

Na takových pět půlhodinovek – dostaneme text samozřejmě dopředu, tak si jej doma projdu, opravím si tiskové chyby, poznačím si třeba interpunkci, ale některé texty si stačí přečíst přímo před natáčením.

■ A je to v rozhlasu jednodušší, než na divadle? Asi jak pro koho, ale mně rychlé čtení nedělá problémy a mikrofon mě nestresuje, takže je to příjemná práce. Dneska technika velmi pokročila. My jsme byli naučení, ještě když jsme byli mladí, a třeba jsme dělali v rozhlasu každý týden pořad *Hádanky* – během půl hodiny jsme toho museli namluvit hodně moc. Museli jsme se vejít do daného času a točilo se to na jeden pásek jako jedna věc

v kuse, takže natáčení bylo celkem namáhavé a zdoluhavé a většinou jsme museli mluvit strašným tempem s přesnou výslovností, což v rychlém tempu není nic moc. Jakmile jsme něco »zašumlovali« nebo mlskali, nebo se objevily nějaké další šumy, už to nešlo vymazat, jako se dnes dá udělat přes počítač. Dnes nastříhají řeč třeba v půlce věty, to tenkrát vůbec neexistovalo. Ale to všechno byla tehdy dobrá zkušenost, i když jsme odcházeli pěkně zpaceni. Takže mikrofon mám ráda a baví mě!

■ **Máš dost pestrou práci. A jsou ještě nějaké tvé aktivity, o kterých by ses chtěla zmínit?**

S Bibiankou (Bibiana Šimonová, členka činohry Jihočeského divadla) jsem začala před dvěma lety se zajímavou prací. To nám jednou zavola-

pán z brněnské televize, že točí pořad, o kterém jsme v tu dobu vůbec netušili, že existuje. A teď už děláme asi potřetí nebo počtvrté – seriál pro děti »Záhady Toma Wizarďa«.

V každém díle se řeší nějaká záhada nebo pověst, pátrá se po reálných důvodech, proč některé pověsti vznikly. Zrovna jedeme natáčet na Šumavu do Stach o záhadě nějaké studánky se zvláštní vodou. A my v tomhle pořadu s Bibiankou občas hrajeme podivné tetičky – duchačky Toma Wizarďa. Seriál tvoří bezvadná parta lidí a je mi s nimi strašně dobře.

■ **Ještě by nás zajímalo, jestli máš třeba nějaké rituály, než vyrazíš do práce nebo třeba před premiérou?** Rituály snad ani ne, ale režim, na který jsem zvyklá. Vstát, procházka, nakrmit

zvířátka, káva a naličit se – prostě 20 minut sobě – a pak může den začít. Tohle je asi můj rituál. A když mi ho něco nabourá, tak jsem lehce nervózní. Jediný rituál je, že před představením nemám rituály, ale dám si pokaždé kávu a líčím se. A taky – je jedno, jestli před premiérou nebo před běžným představením, ale těsně před tím, než se něco rozjede, potřebuji mít chvilku opravdu jen pro sebe.

■ **Snad jsme tímto rozhovorem potěšili příznivce paní Červenkové a divadla vůbec, protože nás toto povídá potěšilo velmi. Ale teď už nashledanou přímo v divadle – kdykoliv, kdekoliv...**

Srdečně zveme rodiny s dětmi na výstavu žákovských a studentských prací

Kdybych byl architektem...

Hlavní sál Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou.

Výstava potrvá do 14. dubna 2013.

Otevřeno denně od 9 do 18 hodin. Vstup zdarma.

Na výstavě uvidíte realistické kresby a malby domů a měst, plány měst budoucnosti, dětských hřišť, koupališť, návrhy moderních společenských budov – školy, radnice, kostely, kina, supermarkety. Návrhy vysněných pokojíčků miniaturních, trojrozměrných, ale i obytný strom, do kterého je možné opatrně vstoupit, odpočinout si, či přečíst oblíbenou knihu. Je zde k vidění keramický model hradního komplexu či keramické sídliště. Rozestavěná Babylonská věž z cihel, které připravili studenti gymnázia. Návrhy na tapety a fasády domů, návrhy fontán či soch do parků. Výstava zahrnuje více než 1000 výtvarných a literárních prací z 63 jihočeských škol.

Výstava byla zahájena ve středu 27. března 2013 vernisáží. I přes velmi nepříznivé počasí dorazilo 719 zaregistrovaných návštěvníků. Program vernisáže doplnila návštěva zámecké věže a lednice – speciálního prostoru pro uchovávání ledu. Děkujeme Státnímu zámku v Hluboké nad Vltavou za vstřícnost.

Ordinace praktického lékaře pro děti a dorost oznamuje

MUDr. Jana Kořánová děkuje všem svým klientům za léta společné práce, empatie a přízně a zároveň oznamuje, že na základě výběrového řízení z 27. března 2013 přechází od 1.5 na dětský obvod v Českých Budějovicích.

Klientelu v Hluboké nad Vltavou přebírá zkušený kolega MUDr. Vladimír Viktora také od 1. května 2013. Po dobu rekonstrukce elektriny na dětském oddělení bude ordinace pokračovat v náhradních prostorách zapůjčených firmou G-projekt s. r. o., které tímto děkují.

Jde o levou část budovy se stejným vchodem.

S díky všem MUDr. Kořánová

Autoservis
Pneuservis
Josef Kadlec
Připravte svůj vůz na letní sezonu!!!
Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00h

Pneuservis:

- montáž a vyvážení pneu na osobních, užitkových vozích a motocyklech
- nejnovější vybavení a technologie **CEMB**
- sořizování geometrie
- prodej pneu a disků
- po telefonické domluvě přezouváme i v sobotu!!!

Veškeré mechanické opravy:

- motorů a převodovek, výměny spojkových sad
- výměny veškerých provozních kapalin
- opravy podvozků, brzd
- servis klimatizace včetně plnění a opravy
- servisní prohlídky vozů i v záruční době (bloková vyjímka)

Diagnostika:

- elektronických systémů vozidel (motor, převodovka, airbag, brzd, klimatizace, atd...)
- disponujeme diagnostikou **BOSCH** KTS/PSA
- oprava elektroinstalace

Karosářské opravy:

- zajištění kompletní karosářské opravy včetně lakování vozidla

Připrava na TK + ME a realizace

Pneuservis
Chlápek 62, Hluboká
mobil: 602 160 956
email: kadlec.anna-matej@post.cz

UHLO TERM
BORŠOV NAD VLTAVOU
JARNÍ SLEVY do 31.5. 2013
Nabízíme Vám uhlí
hnědé — černé
brikety — koks
štípané palivové dřevo
dřevěné brikety
ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem
PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTI a ŠTĚRKŮ
okrasných kačiček, mulčovací kůry
zahradní zeminy
☎ **387 250 500, 602 409 423**
Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.
www.uhloterm.cz

Hotýlek Emauzy – nový osud

Zatímco my lidé jsme spíše neradi, pokud naše historie sahá hluboko do minulosti – domy to mají jinak. Dlouhá a slavná historie je činí slavnými. Jeden z hlubokých rodáků, pan Vladimír Stráský, tak právě vstoupil do dějin bývalého prvorepublikového hotýlku Emauzy na Dobré Vodě u Českých Budějovic. Slavná historie vyhlášené restaurace hotelu s tanečním parketem a bazénem v zahradě byla vystřídaná méně slavnou epochou, kdy zabaven komunisty stal se ubytovacím a školícím centrem svazu komunistické mládeže, v 70. letech prošel jakousi rekonstrukcí, ale pak už – ani po revoluci – nikdo bývalou slávu hotelu nevrátil a devastace objektu pokračovala téměř na dno...

Vladimír Stráský s pěti společníky akciové společnosti *Emauzy CSS* získali objekt shodou šťastných náhod a vznikla myšlenka domova pro seniory. Myšlenka, která jinak – bohužel – mnoho soukromých iniciativ nenapadá. Pak to šlo rychle: v prosinci 2011 koupeno, vyprojektováno, 1. května 2012 stavební povolení, koncem února 2013 slavnostně otevřeno a už v březnu se spolu s velmi nesmělým jarem do budovy stěhují první obyvatelé domu. Dům nabízí ubytování a péči seniorům, včetně těch, kteří trpí těžšími formami demence. Při katastrofálním nedostatku ubytovacích a pečujících domovů tohoto typu (zvláště v těchto diagnózách a v této kvalitě) je to počín více než záslužný.

Dispozičně mají Emauzy skvělé umístění: mimo Budějovice a přitom v Budějovicích, konečná MHD stojí v podstatě před objektem. K symbolům víry, naděje a lásky ve svém logu připojili pracovníci zařízení další symbol, rovněž velmi cenný: jistotu. Ano, jistotu klidného a opečovaného stáří, to je pojem, který se ne vždy daří naplňovat.

Na podrobnosti jsme se zeptali Vladimíra Stráského. A k úspěšně završenému projektu jsme mu blahopřáli. Děkujeme a přejeme, ať se daří! Kéž by takových podnikatelů bylo kolem nás víc.

S vysokými nároky na kvalitu stavby i vnitřního zařízení byla rekonstrukce koncipována zhruba takto: přízemí budovy administrativní, jídelna a kavárna, arteterapie a zázemí pro rehabilitaci a malé wellness. Je určeno nejen klientům domova, ale také návštěvníkům z okolí. Hluboký bazének se slanou 34° C teplou vodou a masážními tryskami, z místnosti povede přímý vstup a výhled do zahrady, kde na jaře proběhnou zbývající terénní úpravy. Dolní patro je určeno pro aktivní seniory, horní patro je odděleno pro komplikovanější zdravotní stav převážně ležících klientů s různými druhy postižení. Na výběr jsou jednolůžkové a dvoulůžkové pokoje. Celý objekt je samozřejmě bezbariérový – pohybovat po budově se může kdokoli s jakýmkoli handicapem – včetně kvadruplegiků. Až na dvoreček... Navíc i s postelí je možné vyjet nejen ze dveří pokoje, ale dostanete se i do výťahu.

Služby domova jsou určeny seniorům, kteří mají sníženou soběstačnost v základních životních dovednostech, nebo se ocitli v nepříznivé sociální situaci, jsou vlivem zdravotního stavu trvale upoutáni na lůžko apod. Principy péče v tomto zařízení se týkají zachovávání lidské důstojnosti, respektování práv a volby klienta, úctě ke stáří, respektování soukromí, zajištění individuálního přístupu, podpoře soběstačnosti, potřeb a osobních cílů klienta, podpoře spojení se společenským prostředím (návštěvy, vycházky) a trvají na odbornosti pracovníků.

Kdo se o vznik zařízení zasloužil nejvíc ?

Nápad to byl můj, podobnou vizi na zakončení svých podnikatelských aktivit v oblasti lékáren jsem nosil v hlavě už dlouho. Jeden z mých synů tady pracuje, podílí se i manželka, druhý syn studuje fyzioterapii, takže časem snad také posílí náš tým.

Nejsme ale rodinný podnik, koncepce provozu celé budovy je týmová práce, každý ze společníků a odborného personálu přišel se svými poznatky a tvořili jsme společně. Jarka Reiserová, diplomovaná zdravotní sestra, je duší zařízení, má praxi v oboru 35 let, z toho byla 28 let vedoucí sestry pobytové sociální služby. Tým je složen ze zdravotníků, sociálních a rehabilitačních pracovníků a fyzioterapeutů. Moje maličkost tady funguje jako organizační pracovník, neboť v manažerských pozicích ve zdravotnictví se pohybuji po celý život. Poměr se ustálil na čísle přibližně 30 zaměstnanců na 50 klientů. Některé činnosti jsou řešeny krátkodobými smlouvami, jsou práce, které je potřeba pokrýt, ale nevydají na celý

úvazek. V březnu nastoupila první polovina klientů a polovina zaměstnanců, patro pro ležící klienty už máme naplněné. Čekal jsem velký zájem, ale byl ještě mnohem větší, než jsem si představoval. Svědčí to o tristním nedostatku lůžek v kraji.

Procházíme novotou vonícími rehabilitačními prostory. Masérna, bazén, sauna... Časově je péče o klienty oddělena, přes den je řada na ubytovaných klientech domova, odpoledne a večer může přicházet veřejnost. Kuchyně, arteterapeutická dílna, kde se právě velikonočně barvilo a malovalo...

Příjemné prostory jídelny a kavárny, jídla dováží profesionálové, servíruje se na talířích pana Jurky z Hluboké, kuchyň samozřejmě vybavena k mixování stravy a dalším speciálním potřebám.

Když se ocitneme v prvním patře, spatříme nejhezčí místnost v domě – s prosklenými dvěma stěnami a krásným výhledem – je to salónek s klavírním křídlem. Bude sloužit nejen jako místnost pro hudbu a potěchu, ale i možnost setkání s duchovní potřebou, knězem.

Návrat do 20. let...

Červené patro, barevně vše sladěno, Typy vestavěných skříní v tehdy nejmodernějším designu ořechu, osvětlení, kliky, madla, moderní dobu připomínají snad jen velké televize LCD na zdech pokojů. Pokoje velkoryse prostorné, stejně tak koupelny, pohodlné a moderní polohovací postele. Další nábytek nebo zařízení z domova si mohou lidé přinést s sebou. Systém přivolání sestry dosažitelný v obou místnostech, kontrola signalizace zajištěna včetně historie (počítačově dohledatelné bude kdo a kdy volal a zda a jak rychle mu bylo vyhověno – jistota pro klienta i nadřazené). Více žádané než dvoulůžkové jsou jednolůžkové pokoje.

Bonbónky na dortu

Dvě velké nástěnné malby na zdi v obou patrech vám vyrazí dech. Autor je lidový umělec Paly Paštika – člověk z často diskutovaného etnika, navíc s osudem dítěte bez rodičů, odloženého v peřince a nalezeného – dávno v dobách, kdy baby boxy ještě nebyly. Shodou okolností svérázný talent objevil nedávno zemřelý českobudějovický architekt Střítecký. V domě je zaměstnána malířova manželka i dcera – a autor sám a bez příprav během tří dnů namaloval velkoformátové obrazy přímo na zeď. Neuvěřitelné akvárium vás vtáhne do vodního světa a druhý obraz – venkovská krajinka – dejme tomu – francouzská riviéra? Z barev a obrazů do vás vstoupí velice silná energie. Navíc za oknem do zahrady jarně rozčileně bublá potůček, a umělec – jinak malíř pokojů – se skutečně trefil do atmosféry.

Druhým bonbónkem je velký přírodní kámen umístěný ve vchodu domova. Přikulili jsme ho sem ze Šumavy, říká pan Stráský.

Ceny ubytování v zařízení nejsou tajnost

Zažádat si o umístění do zařízení je možné, stačí vyplnit žádost. Na stránkách CSS Emauzy najdete ceník i formulář, nebo se můžete

informovat telefonicky či osobně. Od státních zařízení se v ohledu plateb příliš neodlišují. Strava a ubytování jsou hrazeny ze starobního důchodu klienta a dle zákona o sociálních službách je možné požadovat částku maximálně 10 800 Kč měsíčně.

Skutečné náklady na pobyt jednoho klienta jsou však výrazně vyšší, průměrné měsíční výdaje na lůžko v domovech pro seniory v České republice činí cca 28 tisíc Kč. Jakým způsobem jsou tyto náklady pokryty? Lidem, kteří potřebují péči druhé osoby, přiznává stát sociální dávku – příspěvek na péči. Výše příspěvku záleží na stupni závislosti neboli míře potřeby pomoci druhé osoby a pohybuje se mezi 800 Kč až 12 000 Kč. Tato částka pak dostávají ze zákona přímo pečující zařízení.

Obyvatelé domova si mohou ve svém »balíčku« za ubytování nad rámec zajištěné péče připlatit příspěvek za fakultativní služby. Tady je možné využívat rehabilitaci, masáže, saunu, kadeřníka, pedikúru, pobyt a přespání rodinného příslušníka na pokoji, kdykoli přijede na návštěvu, uspokojena je potřeba wifi připojení, telefonu, na patře jsou laptopy... Senioři mohou s vnuky skypovat – zásadní myšlenka ovšem je, že se jim i v těchto ohledech bude personál věnovat, učit je dovednostem, které je udrží ve spojení nejen s rodinou...

Nestátní zdravotnické zařízení domova pro seniory Emauzy je samozřejmě registrováno jako jiná zařízení tohoto typu, jako DD na Hluboké, Máj a podobně. Privátní nestátní zařízení nejsou státem rozmazlována. Finanční příspěvek na výstavbu od kraje žádný, přístup politiků nepříliš podporující. Ani v době, kdy krajskému městu chybí min. 500 lůžek pro klienty. Velký zájem je ovšem projevován ze strany českobudějovické nemocnice, podívat se přišli primáři, např. z oddělení LDN. Legislativně má zařízení šanci požádat o dotaci na rok 2014 až letos v říjnu. Určitě se o ni pokusí zažádat, ale úspěch není jistý.

Intimita rodinného zařízení

Trend malých zařízení mezi 50 – 60 lůžky splňuje představu rodinného zařízení, aby si klienti lépe pamatovali obličej sester, aby je znali křestním jménem a tak je také oslovovali.

Přijďte se podívat za rok, jak se osvědčíme v praxi, zve *Vladimír Stráský*. Budu rád, pokud lidé u nás najdou profesionální péči na bázi příjemného prostředí, dostatku personálu a spolupráce s rodinou.

Rodinu nenahradíme, ale nahradit můžeme 24 hodinovou kvalitní profesionální péčí, kterou jen těžko může rodina dát svému seniorovi, pokud není schopen samostatně se o sebe postarat. A budu rád, pokud sem rodina za svými blízkými bude přicházet, trávit s nimi čas, kritizovat nás, připomínkovat – společně ještě hodně vylepšíme. Třeba někdy i nesmyslné předpisy a zákazy – proč by si starý pán v neděli po vepřové nemohl místo čaje dát dvě deci piva? Je zdravé – my si to za stejné peníze uděláme jinak, než přesně a bezmyšlenkovitě podle tabulek. Nesmyslné metody je jistě záhodno měnit tam, kde dostanou ležící pacienti poslední jídlo v pět odpoledne a pak leží vzhůru a hladoví do deseti, jedenácti večer, protože neusnou – pospávají přece celý den. A pak je zase ráno v pět vzbudí a jdou jim měřit teplotu. Stejně tak je možné přemýšlet, že svačina nemusí být jen rohlík s paštikou, ale třeba bábovka s kávou.

Proč víc nepřemýšlet a proč se k tomu nenechat nutit přímo klienty, kteří mají také slovo. A proč si někdy s klienty neupéct klobásky v létě na grilu na zahradě. Státní zařízení – samozřejmě, ale alternativou jsou i ta soukromá. I proto, aby se vzájemně ovlivňovala úroveň obou.

Myslím si, že právě díky individuálnímu přístupu je určitě po podobných zařízeních velká poptávka? Proč jich nevzniká víc?

Když oslovíte lidi bohaté, aby s vámi do takového projektu šli, vezmou si papír a tužku a zeptají se, jaká je návratnost? 15 let a s rizikem? To jste se pomátli. My radši postavíme a prodáme byty. Jsou přesvědčeni že projekt, který je nevratný do osmi let, je projekt špatný. Nicméně já jsem přesvědčený, že je to nadčasový projekt, s velmi přísně dodržovanými zdravotnickými, hygienickými a mnoha dalšími předpisy – ale hlavně, že tady zhodnocujeme své know – how. Protože instituce s péčí o člověka – kterou ať posoudí jiní, zda je kvalitní – je podle mě něco víc než výhodné pronájem 70 m² bytové plochy. I když jsme zatíženi dlouholetým hypotečním úvěrem, který budou splácet ještě moje děti a budeme hodně opatrní a napnutí, aby všechno dobře dopadlo.

Kde jste se inspiroval? Měl jsem diskuse s mnoha odborníky, a ty diskuse zdaleka nekončí. Okukovali jsme jinde, máme tady dvě děvčata (jedna pracovala 15 let v Rakousku a druhá v USA). Myslím, že svou vizi jsme měli jasně formovanou. Jestliže je něco někde obecně špatně – za této situace vždycky nacházíte lepší řešení. Nás taky bude někdo kritizovat, i my sami víme měsíc po otevření, co bychom udělali líp. Širší chodbu, širší dveře do pokojů, byť je norma umožňuje, ale hůř se vyjízdí z postelí, otvírání dveří nikoli proti sobě, chodbu alespoň jednou v půlce přerušit oknem a prosvětlit. Jsem hrdý na dokončenou rekonstrukci, říká *Vladimír Stráský*, a i když jsme byli limitováni přestavbou, danou nosnými zdmi, a vytěžili maximum, co šlo, ta podoba byla dohodou mezi námi všemi a architektem. Esteticky nemám problém, ale novostavba by vypadala jinak.

Pohled vrchní sestry

Pro mě osobně je moje přítomnost tady určitá výzva, protože v sociálních službách se pohybují přes 30 let, říká *sympatická vrchní sestra CSS Emauzy a jednatelka zároveň, Jaroslava Reiserová*.

Pracovala jsem dlouho ve státním zařízení a za ta léta jsem získala představu toho, co bych už nechtěla dělat. Jednak se mi nelíbí domovy, kde jsou desítky lidí pod jednou střechou, to je jedna věc, kterou jsem měla jako podmínku. Aby to byl malý domov, abychom se v něm snažili vytvořit domácí atmosféru a hlavně, aby v něm lidé neprožívali pasivní stáří, aby ještě něco dokázali a my abychom jim v tom pomohli. To vnitřní naplnění pak uspokojí jak samotné klienty, tak nás okolo. A navíc vím – a každý jsme si to zažili nebo ještě zažijeme – jaké to je, když vás tíží starost o nějakého seniora, a musíte chodit do práce a hledáte velice těžce řešení. Pokud víte, že se vám o něj někde postarají a nejen, že ho nakrmí,

přebalí, ale nenechají ho jenom koukat do zdi, budete za to vděční. Doma je doma, ale zvládnout péči o ležícího pacienta není v silách jednotlivce. Mnohdy se pak rozkládá i vztahy v rodině, nebo pečování odnese ten, který pečuje, ať už zdravotně nebo psychicky.

Cílem je tedy také poskytnout zájemcům rodinám, aby mohli v klidu žít svůj pracovní a soukromý život a věděli, že je o tatínka nebo maminku dobře postaráno. Že když za nimi přijdou, najdou je v dobrém stavu, najedené, spokojené a v rámci možností usměvavé. A schopnosti, které jim ještě zůstaly, jim někdo pomůže

využít a používat.

Určitě chystáme společné programy, cokoli se tady bude dít, bude vždy s pozváním i pro širší rodinu. Ať už posezení venku v zahradě nebo výlety. Budeme rádi, pokud by iniciativa přišla také z okruhu rodin, víc lidí víc ví, kde je hezky, kde je bezbariérově, kam na výlet.

Pracovala jsem předtím v Libniči, původně Schwarzenberkové postavenou jako lázeňský dům, ale dnes je zde Domov Libnič a Centrum sociálních služeb Empatie. Zařízení pěkné, zajímavá stavba, a hodně jsme tam vybojovali. Chci říct jedno, podle mne to nejdůležitější: na domu nezáleží, nový, starý, může to být i jen improvizace v podmínkách, které nejsou dokonalé, ale vždy jde o náboj a atmosféru, které to zařízení má. Ani luxusní zařízení, kde je naleštěno a blýská se, nemusí svým klientům přinést dobrý pocit. A kdyby zákon o péči a sociálních službách méně zatěžoval lidi administrativou a více dbal na lidský přístup, bylo by nám všem lépe.

webové stránky: www.cssemauzy.cz

Představujeme vám...

Živnostníci to dneska nemají jednoduché. Jednak je kdekdo kritizuje anebo jim závidí, jednak daně, a to i těch »obyčejných« lidiček, co se denně perou s každodenní přízní či nepřízní zákazníků, počasím, s cenami energií, pronájmy, materiálů a já nevím čeho ještě – jsou prý ještě nedostatečně nastaveny. Nevím jak vy, ale já si vždycky vzpomenu na pohádku *Pyšná princezna* a na výběrčího daní, hrál ho skvěle pan Hlinomaz. V noci před medvědem bázlivý, za dne nenažraný. Tak nějak.

Některé ze živnostníků už jsme vám ve Zpravodaji představili, a nemíníme v tom přestat. Aspoň zjistíte, kdo vám dobře opraví auto, učeše hlavu, prodá maso nebo knihu, nebo něco na sebe. Kdo se chcete trochu zveřejnit, ozvěte se!

A pozor, seznam živnostníků, vypracovaný v hlubockém Infocentru je právě tam k dispozici.

Co vlastně děláte...

zeptali jsme se pana Pavla Petrálka z firmy Petbullmoto

S prodejem motocyklů a skútrů jsem na Hluboké začal před deseti lety. Celých deset let to tedy ještě není, letos na podzim v listopadu to bude přesně deset let. Od začátku provádím jak servis skútrů, tak servis i velkých motocyklů s objemem od 125 do 1300 ccm.

Dělám samozřejmě i opravy havarovaných motocyklů a skútrů. Co se prodeje týče, získal jsem postupem času zastoupení na prodej značek jako jsou Benelli, Derbi, Sym, Kentoya, Keeway. V oblasti velkoobjemových motocyklů žádné oficiální zastoupení nevlastníme, pouze provádíme pozáruční servis, kromě značek BMW, Ducati, H-D. U výše jmenovaných značek skútrů provádíme samozřejmě záruční i pozáruční servis. Nově prodáváme Elektrocola od zavedené značky Kentoya. Specializují se i na přestavby motocyklů, hlavně styl Cafe racer a renovaci motocyklů.

Na otázku zda se věnuji nějakému motoristickému sportu, musím bohužel odpovědět záporně, ale motorkami žiju už více než 30 let. Naši provozovnu zákazníci najdou na výpadovce z Hluboké směrem na Týn nad Vltavou, dá se říci skoro na konci po pravé straně. Nabízíme skútry nové i bazarové, motocykly od objemu motoru nad 250 ccm pouze bazarové. Dále komplet servis záruční i pozáruční. Mimo to můžeme nabídnout i prodej doplňků jako jsou boxy na moto, nosiče, různé tankvaky a brašny, baterie, oleje, přilby, rukavice a spoustu dalších věcí, které motoristé potřebují, včetně dobré rady. Více naleznete na našich stránkách www.petbullmoto.cz

Krásné jaro všem milovníkům motorek!

Maškarní diskoples v Purkarci,
pořádaný už tradičně SDH, se jako
tradičně také vydařil.

Děti bylo jako smetí a krásných masek
ještě víc. Ta »malá« skupinka jsou hlavní
pořadatelky, samozřejmě hasičky.

Vítání jara na Vondrově

S jarním sluncem za okny haly zahájily Jezdecké halové závody ve dvoře Vondrov jezdeckou sezónu roku 2013. Ve dnech 16. a 17. března se ve vondrovské hale v sedmi skokových soutěžích různých stupňů obtížnosti představilo téměř 90 jezdců. Výkony jezdců a koní i začátek jezdeckých akcí ocenily desítky diváků, kteří závody navštívili. K příjemné atmosféře přispělo také občerstvení a doplňkový program. **LB**

Lyžařský výcvik třetích tříd

V únoru odjela většina žáků třetích tříd naší základní školy do šumavského lyžařského areálu Kramolín na

pětidenní lyžařský kurz. Počáteční obavy vystřídaly velké přípravy a těšení. Dne 18. února se 36 školáků ubytovalo v penzionu Lipenka a hned se vyrazilo skibusem na sjezdovku. Po rozdělení do družstev trénovali ještě méně zdatní lyžaři ve Foxparku. Zdatnější už se zařadili do fronty na sedačkovou lanovku a pět dní vylepšovali pod vedením svých paní učitelek – instruktorek – svůj lyžařský styl.

Malým lyžařům nevalil mráz, sněžení, ani občasně pády a pět hodin denně zdatně trénovali.

Odměnou jim byla výborná strava v penzionu a pestrý večerní program – hry, soutěže, narozeninová párty, kouzelník i karaoke. Ve středu děti navštívily *Aquaworld Lipno* a zadováděly si na skluzavkách, ve vířivkách a v divoké řece.

Kurz se obešel bez slz, úrazů i nemocí, takže se dětem v pátek z Lipna domů ani nechtělo.

ZŠ Hluboká nad Vltavou

Dobrá sekretářka si šéfa hýčká

Motto: Jenom tři chyby, to by šlo, chválí ředitel novou mladou sekretářku, skloněnou nad psacím strojem...

Tak pokračujeme, nadiktuji vám druhé slovo...

Profese – dříve sekretářky/ dnes asistentky – je stejně jako pojem »blondýnka« častým terčem více nebo méně povedených vtipů. Asistentka ředitele Alšovy jihočeské galerie má do »blondýnky« i typické sekretářky daleko. Nikola Musilová je štíhlá černovláška, sportovního typu a působí velice aktivním a živým dojmem. Je to mladá sympatická dáma, která – ač nedlouho ve funkci asistentky ředitele AJG – tady organizuje čas a povinnosti už svému třetímu šéfovi. Hned při prvních setkáních s ní jsem si na tiskových konferencích AJG a akcích pro veřejnost všimla její velmi příjemné dovednosti, kterou disponuje: Nikola umí každého novináře či hosta oslovit s opravdu upřímným zájmem, úsměvem a radostí. Nečiní rozdíl mezi velkými a malými umělci, ani mezi velkými a malými novináři. Možná to bude tím, že svou práci dělá ráda a s nadšením a dá se to poznat na první pohled.

Správná sekretářka by měla být do svého šéfa zamilovaná – to říkala skvělá paní sekretářka z mého prvního zaměstnání. Byla o 20 let starší než šéf, ale za touto teorií si stála. Samozřejmě měla na mysli lásku platonickou. Moudří šéfové pak vědí, že co je v domě, není pro ně, protože jediné tak zůstane asistentka v pozici ochotné, milé, pracovitě a nepostradatelné pomocnice. Je to tak?

Myslím si, že v jistém smyslu by to tak mělo být. Asistentka si samozřejmě přeje, aby se její »šéf« cítil dobře, protože jejich pracovní vztahy jsou vzájemně úzce propojené. Naštvaný šéf a protivná sekretářka, to je velice nepříjemná varianta. Záleží mi na tom, abych různé situace, úkoly, povinnosti, a podobně, řediteli galerie jaksi předpřipravila a filtrovala, protože není možné ho nechat všemu napospas a v první linii. Takže samozřejmě většina věcí, které přicházejí zvenku, přichází přese mne, a opravdu jsem jakýsi »hromosvod« dění kolem nás. Od toho je tady právě asistentka, prakticky – i jaksi virtuálně – v předsálí jeho pracovny.

Jak jste se ocitla v galerii na Hluboké?

Byla jsem přijata před 4 roky a měla pracovat na revizi knihovního fondu v knihovně AJG. Byl to ale úkol na dobu určitou a po ukončení práce jsem měla v galerii skončit. Nicméně tehdejší ředitel ing. Bednář byl asi s mojí prací spokojený, a proto jsem nakonec vystřídala tehdejší asistentku, která odcházela na mateřskou.

Jste mladičká asistentka, ale zdá se, že vám jde práce od ruky... Mám ekonomickou školu, takže vzdělání pro tuto práci mám a nějaké zkušenosti už také. Jsem k ruce panu řediteli a zvládám asistentské práce, ale organizuji také styk s veřejností a mám na starost PR, tedy vztahy s veřejností a novináři. Zařizuji propagaci k daným akcím a výstavám v novinách a jiných médiích, informuji o doprovodných programech, svolávám tiskové konference a rozesílám pozvánky na akce s veřejností... Ale převážně se skutečně nejvíc starám o agendu pana ředitele – organizuji mu čas, schůzky...

Když jste začínala, přebírala jste okruh kontaktů pro vaši práci? Ne, v podstatě jsem začínala od nuly. Jak v té asistentské pozici, tak public relations jsem si musela vypracovat k dnešní, doufám co nejkompletnější podobě. Byla to docela tvrdá práce, vytvořit databázi, vyhledat veškeré potřebné kontakty, oslovit je a začít s nimi spolupracovat.

Kontaktujete jen jihočeský kraj nebo oslovujete i vzdálenější instituce a návštěvníky galerie? Při většině akcí oslovujeme hlavně blízké okolí, to znamená jihočeský okruh, ale pak jsou výstavy, které mají určitý přesah, a mělo by se o nich vědět trochu dál. Samozřejmě máme snahu přilákat na ně obecnost z širšího okolí. A to nejen z Čech, ale i zahraniční turisty. Poslední dobrou se stále více rozvíjejí také přeshraniční kontakty s Rakouskem, Německem, je to důležité a zajímavé pro obě strany, abychom o sobě věděli a navštěvovali podobné instituce i v zahraničí.

Moje práce je mnohostranná, je všeobecně známé, že Alšova jihočeská galerie má na starost vlastně tři pracoviště,

Foto z galerie: Mona Lisa – Nikola Musilová, autor Jan Pirgl

budějovický Wortnerův dům, Bechyni a galerii na Hluboké. Každý rok se připravují výstavy, doprovodné programy, na Hluboké hudební léto. Letošní rok je navíc významný svým výročí založení galerie.

Naším zájmem je ovšem i přání, aby naši návštěvníci k nám chodili opakovaně, aby využili možnost prohlédnout si pěkné výstavy, které AJG nabízí, a také si vychutnali výjimečnost prostředí, ve kterých jsou výstavy instalovány. V tom si myslím, mají výhodu jak hlubočtí, tak budějovičtí, mají galerii blízko a mohou ji navštěvovat několikrát v průběhu roku a my je rádi vítáme jako naše domácí příznivce.

A vás samotnou umělecké prostředí vašeho pracoviště inspiruje? Jak jste si zařídila domácnost? Já sama si opravdu vážím toho, že mohu pracovat v prostředí, které by

člověk na běžné asistentské pozici nenašel. A vždycky, když jdu do práce, z toho mám radost, jsem za to vděčná. I když jsem typ člověka, který má svůj domov zařízen spíš čistými liniemi, moderně, jednoduše, nemám ráda zaplněný prostor... přesto mě prostředí galerie velmi těší a jsem mezi všemi historickými uměleckými díly moc ráda.

Myslíte si, že ředitel galerie oceňuje spolupráci s vámi?

Doufám, že ano. V mnoha ohledech se snažím být jeho »nepostradatelná pravá ruka«. Moje práce na sekretariátě představuje určitý soubor informací, úkolů a záležitostí, které panu řediteli připravuji tak, aby je mohl souvisle vyřizovat.

Doma se mi občas diví, že mám diář přeplněný poznámkami a že si třeba večer rovnám myšlenky a úkoly na druhý den v práci, abychom je pak mohli řešit plynule a v návaznostech. Prostě mám domácí úkol. Není to totiž povolání, kde pracujete od osmi ráno do čtyř odpoledne a po zbytek dne máte prázdnou hlavu.

Takže jaké by měla mít vlastnosti dokonalá asistentka?

Je jich určitě hodně, těžko všechno vyjmenovat... Nejdůležitější je určitě na nic nezapomenout, udržet myšlenku a vnímat vždycky více smysly. Poslouchat, zapisovat to důležité, organizovat, brát telefony, předávat a vstřebávat informace, být trvale dobře naladěná a nekoukat na minuty navíc. Moje kancelář je průchozí všemi směry, jak v tom opravdovém slova smyslu, tak i přeneseně: nemohu se při práci soustředit na jednu věc, nenechat se rušit a úkoly dělat postupně. To nejde. Funguji v několika rovinách najednou a také dělám spoustu věcí najednou, ale na výsledku nesmím být znát žádný chaos.

Je výhoda v tom, že my ženy zvládneme víc činností najednou, zatímco když promluvíme na muže, který si zavazuje tkaničku, neslyší nás?

Já musím říct, že současný pan ředitel dokáže hodně věcí dělat najednou a někdy mám takový pocit, že má oči i uši všude. Ale v tom dobrém slova smyslu. Je podle mého názoru opravdu odborník na svém místě, zvládá toho najednou hodně, má to hlavu a patu a má dobré instinkty a nápady.

Také mě potěšilo – a myslím, že i další kolegy – že v mnoha ohledech nám dává volnou ruku a samostatnost. Možnost sama se projevovat, mít vlastní pravomoc, zodpovědnost za moje aktivity. To je šance, abych mohla prosazovat svoje nápady a myšlenky, a to je velice motivační chování, které u nadřízeného oceňujete. Pokud vás totiž práce opravdu baví a hledáte v ní náplň a uspokojení, inspiruje vás to. Stejně tak se chová i k ostatním, dal nám důvěru, ač přišel jako nový ředitel, nevyhraňoval se vůči stávajícím zaměstnancům, naopak, podporuje nás. Což je příjemné pro všechny, když zjistí, že se jim daří prosazovat nápady a myšlenky, se kterými v minulosti nemohli prorazit. Dal nám všem šanci předvést, co v nás je.

Pocit, že v galerii se dýchá volněji než dříve je znát a myslím, že to veřejnost vnímá příznivě. Ano, mám radost z toho, že výsledky naší práce jsou už hodně vidět a že nám to odborné okolí i návštěvníci dávají najevo. Všimají si změn, které se v galerii staly, a chválí nás. Je to příjemné slyšet, ale samozřejmě pracujeme dál, aby to bylo ještě lepší.

Takže bude to letos ještě lepší? Zkuste nás nalákat na program letošního významného galerijního roku. V dubnu začne výstava *Osvobození sentimentu*, kde se představí podoby středoevropského romantismu a biedermeieru. To je krásné téma, které vyvrcholí *Romantickou nocí v galerii* 8. června. Loňský rok při akci *Noc v galerii* přijaly účast různé dávné kostýmované osobnosti historie, letos jsme ni pozvali jednu autentickou... Letošní Galerijní noc se totiž bude konat pod záštitou ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, který nás možná poctí svou návštěvou.

Návštěvníci se také mohou těšit na řadu zajímavých výstavních projektů, které jsme pro tento rok připravili ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích.

Ale hlavně, v předešlém týdnu jsme dovezli první část děl a artefaktů pro největší výstavu letní sezony Andy Warhol »Žlutá šedesátá«. Věříme, že výstava bude lákadlem pro návštěvníky zblízka i zdaleka a oslavíme s ní jak šedesát let od narození naší galerie, tak retro vzpomínku na umělecká šedesátá léta a také Warholovy nedožitá 85. narozeniny.

A na konci roku si připomeneme výstavou »našeho« Mikoláše Alše – výročí 100 let od jeho smrti.

Rušný rok v galerii... Má asistentka ředitele aspoň občas šanci si trochu odpočinout od každodenního kolotoče?

Moc klidných období v galerii nezažíváme. Turistická sezóna je nejživější, to je pochopitelné. Možná ke konci roku je to trochu volnější, ale stejně je pořád co dělat. Na jaře pak vždycky nabíráme dech a organizujeme největší objem práce, aby hlavní sezóna proběhla tak, jak má. Takže možná snad trochu říjen, listopad je ve znamení zklidnění. Ale rozhodně to není o tom, že bychom se nudili.

Musím říct, že aktivita a variabilita mých povinností mě dokonale naplňuje, jsem totiž povaha, která by byla nešťastná, pokud by dělala jednostrannou činnost. Mám to tak i se sportem a s volným časem, jsem prostě živý člověk, který se nechce nudit a potřebuje spoustu impulsů.

Ale zrovna si léčíte bolavou krční páteř. Nemáte toho na krku příliš?

Možná ano, ale takový je úděl asistentek. Doktoři se vzhledem k mému relativně mladému věku trochu zděsili nad stavem mých krčních obratlů. Dokonce se mi snažili zakázat některé sportovní a jiné aktivity. Což je pro mně nepříjemné, protože já jsem natolik akční typ, že by mě nečinnost ubíjela. Chodím na rehabilitace a až to půjde, určitě zase začnu se sporty, které mám ráda.

Moje práce mě baví, jsem maximálně spokojená a neměnila bych. Protože zatím nemám žádné závazky, mohu se jí věnovat opravdu naplno. A naštěstí pro mne, není to jen sezení u počítače a zvedání telefonu, práce asistentky ředitele v galerii má mnoho podob a je docela pohyblivá, rozhodně se jenom nehrbím za psacím stolem.

Vzpomínka paní Růnové

Zakrátko to bude 70. let od chvíle, kdy skončila druhá světová válka. Pamětníků bude ubývat a osobních vzpomínek také.

Jsou ale ještě mezi námi takoví, kteří tehdy zažili těžké chvíle a právě dnes, ve stáří, se jim vrací v podobě těžkých snů.

O jednom takovém vzpomínání jsme si povídali s paní Stanislavou Růnovou. A bylo to povídání trochu smutné.

I když nakonec můžeme říct, že všechno se v dobré obrátilo – z těžkých chvil svého mládí vyvázla a prožila »obyčejný« život, s mužem a se třemi dětmi. Ne každý, kdo tehdy prožil to, co ona, takové štěstí měl.

Narodila jsem se ve Staňkově v Chlumu u Třeboně a žila tam se svými rodiči a sourozenci, začíná své vyprávění paní Růnová. Na Hlubokou jsem přišla asi před 65 lety. To už jsem byla vdaná, první dceři bylo asi 10 měsíců. Můj muž byl elektrikář, pracoval na hlubockém elektrotechnickém učilišti na internátě. Bydleli jsme u kapličky v Zámostí, tam se nám narodily další dvě dcery. Když byly větší, šla jsem do práce.

Pracovala jsem v restauraci Podhrad, v kuchyni, je to už hodně dlouho, dobrých 30 let. Byli tam tehdy samí dobří a milí lidé. Zнала jsem pana Řádu i jeho ženu, pana Peleckého, pana Dvořáka, paní Ouškovou, paní Piskačovou a další... Moc ráda na tu dobu vzpomínám.

Pracovala jsem tam do svých 50 let, pak jsem chvíli žila u dcery v Miličíně, a nakonec jsem se vrátila zase na Hlubokou. Teď už bydlím tři roky v Domově důchodců, ve třetím patře, z našeho pokoje máme hezký rozhled na Munický rybník a ještě dál...

Vaše dcera říká, že si občas vzpomínáte i na těžký zážitek, který jste zažila jako mladé děvče. Vzpomínky se mi dnes vrací, jako by se to stalo nedávno. To mi bylo 17 let, byla jsem totálně nasazená a jezdila jsem tehdy od nás ze Staňkova do Ličova (městečko Litschau za rakouskými hranicemi poblíž Gmündu). Dojíždělo nás tehdy z Čech víc, pět holek přímo od nás ze Staňkova tam jezdilo do fabriky a pletly jsme ve výrobě pro německé vojáky svetry a všecko možné z vlny. Pak nás přendali do Steinbachu, a tam jsme jezdili také vlakem. Ale moje maminka se pak rozstala a já jsem zůstala doma, starat se o maminku, ale hlavně o děti. Já byla nejstarší, musela jsem pomoci. Ptala jsem se kamarádek, jestli se šéf nezlobí, nebo se něco neděje, ale nic prý neřikal, a tak jsem byla klidná. Až jednou, byla půlnoc a někdo nám bušil na dveře domu.

Z Chlumu přišel četník. A ptal se, jestli naši mají dceru Stanislavu. A pak, že jde pro mě a že mne má předvést do Budějovic na gestapo k výslechu. Takže já se musela o půlnoci obléknout a šli jsme devět kilometrů pěšky až na chlumecké nádraží. Byl únor, velká zima. Ráno jsme přijeli na gestapo, předal mě tam a tam už byli dvě další děvčata a nějakí kluci. Nic moc nevyšetřovali, provinění pro ně bylo dostatečné: nenastoupila jsem do povinné práce, jak jsem měla. Taky nám hned ostříhali vlasy, děvčatům, co měla dlouhé – úplně dohola. A do pátku nás tam nechali a v pátek nás vezli zase dva četníci do Plzně a rovnou na Bory.

Tam nás bylo na tři sta. Odvedli mě na cimru. Musela jsem svléct svoje oblečení, odevzdat, a všechny ženské jsme dostaly stejné kalhoty, blůzy a kostkaté šátky. Navrch těžké hubertusy, to se tehdy nosovalo. A vodili nás za prací. Do Škodovky, umývat sály, do zahradnictví, do krechtu vybírat brambory. Většinou to byly hodně těžké práce. Z těch lidí zavřených jako já jsem tam nikoho neznala, sama mezi cizími, mladá holka, která předtím z domova nikde daleko nebyla, celá nešťastná – a ještě víc jsem se trápila – naši nevěděli, kde jsem a odtud nebylo jak jim poslat zprávu. Později doma jsem se dozvěděla, že si mysleli, že mě zabil při náletu v Budějovicích.

Bylo to ke konci války, ale tehdy jsme samozřejmě netušili, jak dlouho ještě válka bude. Vstávali jsme ráno v pět hodin, dostali černý kafe a malý krajíček chleba, a museli jsme to vydržet do tří hodin. Pak nás četník asi skupinu 30 lidí vodil na jídlo, to jsme dostali misku s omáčkou, nějakým bramborem a večer zase jen černý kafe. Takových skupin tam bylo víc, po třiceti lidech, někteří byli starší, ženy, mužský.

Jedna německá dozorkyně tam byla hrozně zlá. Je hrozný na to vzpomínat. Kdo neměl zapnutý knoflíček, strhala nám halenku. Všichni jsme museli mít stejné zavázané šátky, kontrolovali všechno a někteří byli opravdu velice zlí. Dozorci byli naši, Češi, ale i Němci, povely nám dávali německy, chodili jsme po třech ve skupině, honili nás, marš, marš! V Plzni, na Borech, jsem byla až do dubna. Prožili jsme tam nálety, těžké bombardování, v noci jsme museli utíkat do krytu, každá popadla deku a běželi jsme. Potom ani ve dne se nedalo dělat a často jsme museli utíkat. A naši nic nevěděli, až do té doby, co jsme dělali práci v zahradnictví. Tam byl takovej hodnej zahradník a řekl nám, holky, která chcete napsat domů, přinesl nám papír a obálku. A já napsala, i adresu na obálku, on to poslal a tak teprve se naši dozvěděli, co se vlastně se mnou stalo.

Tehdy dělal v Plzni jeden člověk ze Staňkova, našich známý, jmenoval se Karel a naši ho za mnou poslali, přišel, našel mě kde jsme byli zavření, přišel na vrátnici. Jakou já měla radost! Pak mi naši poslali balík, na vrátnici jsem to musela otevřít, ukázat. Poslali mi hřeben na vší, který jsem si přála. Potřebovali jsme ho, to prostředí tam bylo hrozný. V sobotu jsme dělali jenom do odpoledne a v neděli a když byla chvíle času, prohlížely jsme si vzájemně hlavy. Která by měla vší, zase by ji nemilosrdně ostříhali dohola.

Spali jsme v těch místnostech na prýčnách vedle sebe a každé dvě hodiny jsme měli hlídku, střídali jsme se, museli jsme chodit venku a hlídkovat a pak zase vzbudit další, to byla součást trestu.

Pro mě to byl hrozný čas, mladá holka, nezkušená, všeho jsem se bála... Tu dozorkyni jsem jednou po letech potkala... Přijela sem na Hlubokou s německým zájezdem, jedli na Podhradě, a já ji poznala, měla totiž takovou skvrnu na tváři, pamatovala jsem si ji dobře. To bylo ještě v dobách za socialismu. Někdo z kuchyně mě posílal, ať ji jdu udat, jiný zas zrazoval, aby z toho nebyly nepříjemnosti. Byla jsem tehdy úplně zděšená, roztrávená, samozřejmě jsem neudělala nic.

Kdy jste se pak nakonec vrátila domů? Český četníci nám pak ke konci pomáhali, byli hodní. Potom ke konci dubna najednou vyhlásili, že mladiství do 18 let budou zítra propuštěni, a já do toho ještě spadala, protože jsem měla mít 18. narozeniny za týden. Já a ještě dvě děvčata z naší cimry jsme byly propuštěny. Nemohly jsme radostí ani dospát a ráno jsme měly odjet. Ten den ráno pak bombardovali Plzeň, na to se nedá

zapomenout, jaká hrůza to byla. Domy padaly, všude zmatek, úplná apokalypsa. Jelo nás propuštěných víc, ale my tři jsme zůstaly spolu. Jedna vystoupila z vlaku v Budějovicích, druhá v Třeboni a já jela ještě zastávku do Chlumu. Odjížděly jsme někdy odpoledne, přešťastné, šly jsme bosy, protože jsme měly nohy bolavé, rozedřené, museli jsme totiž nosit takové bufy vojenské, těžké a tvrdé. Já jsem šla taky bosa, boty jsem držela v ruce, moc teplo nebylo, byl duben.

Z Plzně se jelo kousek a muselo se přestupovat na vlak do Veselí. Byl už večer, všude kolem bylo na nádraží plno vojáků, leželi po zemi, unavení, zničení, a my tři holky čekaly přes celou noc na vlak, hladové, vysílené. Sebraly jsme odvahu a u jednoho domku poblíž nádraží jsme zazvonily, vyšla paní a my poprosily, že máme velký hlad a jestli by nám něco nedala. Byla moc hodná. Vzala nás dovnitř a řekla, že má taky syna někde daleko a doufá, že mu taky někdo pomůže, a dala nám polívku a chleba k jídlu. Byly jsme jí strašně vděčné, ještě dneska si pamatuju, jak nám chutnalo.

Pak už jsme se dočkaly ranního vlaku a jely spolu dál, až jsme se pak rozdělily. Přijela jsem do Chlumu a zase musela jít těch 9 km domů, a pamatuju, jak jsem přicházela ke Staňkovu po silnici, a vidím, babička moje, maminka mé maminky, pracovala na poli. Zavolala jsem na ni, babi, a ona na mě a objímaly se a plakaly, říkala mi moje děvečko zlatá.

Pamatuju si to, je jako by to dneska ráno bylo. Byla jsem hubená, bodejt', dneska už jsem takhle široká, ale tehdy jsem se vrátila jako lunt.

Takže to byly moje tři měsíce strachu a trápení, i když si dodneška pamatuju i tu velkou radost, když byl nástup a vyhlásili, že nás pustí domů. Ti ostatní prý šli hned týden po nás. Ale kdo tehdy věděl že válka doopravdy skončí...

Zůstaly vám nějaké kamarádky z té doby? Hledala jsem je, ale až po létech a už nenašla. Nenašly jsme se, jména jsem pořádně nevěděla, jenom křestní, už jsem se o té doby s nimi nesetkala. Jednou ve Staňkově jsme měli sraz rodáků, a to už jsem byla vdaná, s dětmi a tam ty holky, co jsem s nimi jezdila do té

fabriky v Litschau na práce, se mně ptaly, Slávino, a ty ses nepřihlásila o nějaké odškodnění? Ony to tehdy udělaly a něco málo dostaly.

Těžký zážitek to byl. Pak už sice nastal konec války, ale ještě pamatuju, jak tehdy vyváželi Němce z krytu u Staňkova, a jiní Němci utíkali tudy kolem nás cestou, pamatuju si že jsme těm mladým klukům tehdy, když prosili, že mají žízeň, nesli džbán vody. A pak přišli Rusové a chovali se ještě hůř než Němci. Mámy schovávaly holky na půdách, zahrabávaly je do sena a přece jednu přepadli a znásilnili.

Hrozná doba to byla.

– Paní Růnová oslaví 25. dubna své 86. narozeniny. Blahopřejeme!!!
Na Podhradí pracovala přes třicet let. Fotografie kolektivu z jejího archivu Podhradí je ze šedesátých let, paní Růnová v první řadě sedící zcela vpravo, černé šaty, černé vlasy...
(Portrét paní Růnové Jan Pirgl)

ZOO Ohrada

... chystá mnoho nového. V příštím čísle přineseme rozsáhlejší reportáž. V červnu bude dokončena celá nová část areálu, kde v krásných přírodních výbězích najdete nová zvířata, dokonce tygry, ptačí dravce, vlky, medvědy, kamzíky a další...

Krom toho se chystají nové webové stránky. Naše malá zoo už není tak úplně malá!

Najdete v ní malé i velké kamarády. Los Brutus, přestože je ho pořádný kus, je vlastně miminko. Vydry jsou dovádivé jako kluci v nejlepších letech a třeba havrani na

jaře, ač byste u nich romantiku nehledali, se něžně krmí zobákem do zobáku.

A osel jako obvykle řve: Běžte dál, tohle jsou moje oslice! A nebo řve: Pojďte blíž a odveďte si ty moje oslice, už mě fakt rozčilují?

... Kdo ví???

Fotil: Kdo jiný, než Jan Pirgl.

Pózuji mu i zvířata...

ZOO Ohrada – Velká prosba!!!!

Pokud **vlastníte fotografie pořízené v areálu zoo Ohrada někdy z let 1945 – 1970**, prosíme dejte vědět na tel. 775 622 006. Vedení Zoo by velmi uvítalo možnost si je okopírovat a dokumentovat tak minulost naší zoo z více zdrojů. Možná bude výstava... Za rok totiž oslaví ZOO Ohrada už své 75. narozeniny!!

Naděje pro zdraví v RRC Hluboká

Věž hlubockého kostela se krásně vyjímá na pozadí modrého nebe, slunce v zahrádkách probudilo sněženky, taloviny, krokusy, nad Munickým rybníkem krouží rackové... Ano, je tu tolik očekávané jaro, doba nového života, nových nadějí. Novou nadějí pro ty, které trápí nemocné srdce nebo bolavé klouby, přináší také Relaxační a regenerační centrum Hluboká. O jakou novinku jde, na to jsme se zeptali Radky Schmiedové, Health & Spa manažerky RRC.

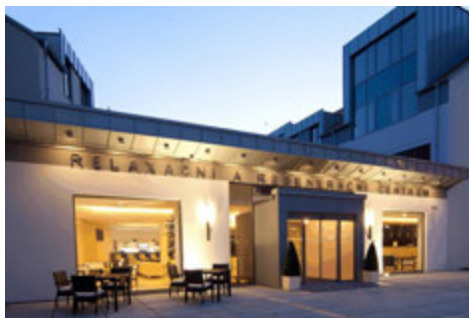
Radko, prozrad'te nám, jakou novinku RRC Hluboká připravilo? Od února tohoto roku nabízíme v RRC Hluboká speciální lázeňský program, který je zaměřen na rekonvalescenci po prodělaném onemocnění srdce nebo pohybového aparátu, kloubů, například po operaci menisku nebo vazů.. Program je rozdělen do dvou typů – jeden je pobytový, tedy rekonvalescence spojená s ubytováním, druhý je tzv. ambulantní lázeňský program Via Health, určený všem z Hluboké nad Vltavou, Českých Budějovic a blízkého okolí.

Co program Via Health obsahuje? Jak už název napovídá, měl by program být cestou ke zdraví. Proto je jeho základem individuální přístup ke každému, kdo program absolvuje. To je dáno už vstupní konzultací s lékaři specialisty – kardiologem MUDr. Ladislavem Pešlem a ortopedem MUDr. Martinem Heldem z partnerské RRC Clinic. Po konzultaci s lékařem následuje ještě konzultace s diplomovaným fyzioterapeutem a na základě doporučení lékaře je sestaven měsíční plán 16 lázeňských procedur. Dále je součástí programu neomezený vstup do wellness a fitness RRC, kde je základní plán procedur doplněn o další možnosti – například rehabilitační plavání v bazénu, pobyt v solné jeskyni, stimulace krevního oběhu v Kneippových lázních a podobně. A další výhodou programu Via Health je možnost využití navazující lázeňské péče po zákrocích, absolvovaných v českobudějovické nemocnici.

Mluvíte o lázeňských procedurách – znamená to tedy, že v RRC nabízíte třeba rašelinové koupele, tak, jak je známe z klasických lázní?

Ano, RRC nabízí skutečně plnohodnotné tradiční lázeňské procedury – koupele, masáže, zábaly, terapie, spektrum je hodně široké. A rašelinové koupele? Ano, ty skutečně našim klientům poskytujeme, ale nejsou to ty zmíněné rašelinové koupele – my máme koupele s rašelinovými extrakty, které představují naprostou špičku v nejnovějších lázeňských metodách a hlavně jsou velmi účinné, protože extrakt rychleji a lépe proniká pokožkou do organismu a tím je účinek znásoben.

Pro koho je lázeňský program vhodný? Jak už jsem krátce zmínila, je program Via Health určen lidem, kteří po prodělaném onemocnění a léčbě nebo operaci potřebují pro návrat k plnohodnotnému životu a zdraví rekonvalescenci.

Může program využít i ten, kdo se cítí být zdravý a chtěl by si zdraví upevnit? Samozřejmě, i to je možné, pak je plán procedur sestaven tak, aby prospěl celkovému zdravotnímu stavu, posílil kondici či imunitu. Ano, program Via Health může být i preventivní, nebo, jinými slovy, celkově ozdravný.

Jak je plán procedur určen časově?

Procedury jsou naplánovány na 1 měsíc, jde tedy o 4 procedury týdně, jsou ovšem doplněny i dalšími rekonvalescenčními

terapiemi ve wellness nebo fitness. Termíny procedur vždy přizpůsobíme časovým možnostem klienta a samozřejmě, když z vážných důvodů nemůže v naplánovaném termínu proceduru absolvovat, poskytneme náhradní termín.

Můžeme si procedury vybrat sami? A je možné vybrat si třeba jen pět procedur? V rámci programu Via Health je plán procedur vždy sestaven podle doporučení lékaře, v tom je právě jeho smysl, aby všechny procedury byly sestaveny tak, aby byly opravdu účinné. Takže pokud někdo má zájem jen o některé konkrétní typy procedur, masáží, koupelí, pak může využít jinou naši službu, balíček 4 + 1, v kterém zaplatí 4 procedury a pátou má zdarma – samozřejmě si může procedury vybrat.

Zaznělo důležité slovo – placení. Je program Via Health nebo pobytový program možno čerpat v rámci zdravotního pojištění – vlastně systémem tzv. »křížkových lázní«, nebo je určen jen samoplátcům? Ambulantní i pobytové rekonvalescenční programy jsou určeny jen samoplátcům.

RRC Hluboká provází pověst luxusního zařízení s vysokými cenami – i když pojem »vysoké ceny« je hodně relativní. Je tedy cena za lázeňský program Via Health dostupná? Jsem přesvědčena, že ano, je dostupná. A hodnocení klientů, kteří program využili nebo právě využívají, to potvrzují. Dovolím si v této souvislosti připomenout slova MUDr. Ladislava Pešla, který řekl, že bychom měli umět přijmout zodpovědnost za své zdraví a investici do něj považovat za jednu z důležitých životních hodnot.

K tomu asi není co dodat – kromě informace, jakým způsobem se můžeme o lázeňských programech RRC Hluboká dozvědět víc?

Nejlepší způsob je ten nejjednodušší – když mne kontaktujete telefonicky nebo osobně v RRC, ráda vám všechny podrobnosti řeknu. Kontakt na mne, případně recepci RRC Hluboká, najdete na našich webových stránkách www.rrc-hluboka.com.

Radko, děkujeme za rozhovor. Lucie Burianová

Titulní strana...

... je tentokrát velmi vypiplaná!

Píšu to jen proto, abyste si uvědomili, že vyfotit hromadu mažoretkových holčiček může – a nemusí – být hotové za pět minut. Ač to tak nevypadá, všechna děvčátka, maminky i jeden chlapec, jsou foceni jednotlivě, pečlivě vystřiženi a sestaveni počítačově do jednoho celku. Honzovi se evidentně o holčičkách i zdálo, a vysloužil si u nás březnovou přezdívku *fotograf – pedofil*. Není to ale pravda, chová se stejně decentně ke všem fotografovaným objektům, i když ta vydra v zoo na něj fakt dělala oči... Inu, je jaro a láska je láska, i když sněží!

Přeju vám jí v dubnu dostatek a žádný apríl! AR

Objevte krásu italské dlažby

Chcete originální dlažbu či obklad? Přijďte k nám!

Naším cílem je široká nabídka originálních dlažeb, obkladů a sanity.

- Na 900m2 výstavní plochy uvidíte novinky v 62 kódech.
- 20 let tradice a zkušenosti.
- Zařídíme Vám koupelnu na klíč - vše vyřídíte na jednom místě.
- Zboží od 30 předních výrobců nikde v Jižních Čechách nespátříte.
- Jsme největší dovozci dlažby v Jižních Čechách.
- Nabízíme obklady a dlažby z Itálie, Španělska, Česka a Polska.
- 3D návrhy Vaší vysněné koupelny jsou při realizaci zdarma.

Kupon na slevu -15 %
Předložit při platbě. Slevy nelze učit. Platí do 31.1.8.2013

www.euroker.cz tel.: 606 605 604 **euroker@euroker.cz**
Okružní 2615 České Budějovice Po-Pá: 7:30 – 18:00 So: 8:00 – 12:00

Deset let s Hlubockými Princeznami

Zdá se to jako včera, kdy jsem se rozhodla zkusit oslovit pár dětí z okolí, jestli by se nechtěly ve svém volném čase naučit něčemu novému. Obcházela jsem sousedy a lákala děvčata na první společný trénink. Vlastně vůbec netušily, co je čeká. Dne 1. 5. 2003 se poprvé sešlo pár dětí u nás na dvoře a netrpělivě čekaly, až uvidí, co se budou učit.

Budou to mažoretky! Práce s hůlkou a pochod od levé nohy bylo to první, co jsem se snažila děti naučit. Zdálo se jim to náročné a říkaly mi, že se to nikdy nenaučí. Nikdo z nás tenkrát netušil, co všechno máme před sebou. V současné době navštěvuje kroužek 90 členů. Holky, kluci, děti z MŠ a ZŠ, středoškolačky, maminky a tatínci. Během 10ti let přišlo a zase odešlo dalších 110 členů. Někteří zůstaly půl roku, někteří řadu let.

Jen jedna mažoretky se mnou vydržela celých deset let! Míša Jirsová. Vystřídaly jsme spousty kostýmů, navštívily jsme 54 českých a 8 zahraničních měst. Celkem se hlubocké mažoretky předvedly na 300 akcích všeho druhu. Všechno to jsme měly možnost dokázat díky podpoře města a sponzorů, kterých za ta léta nebylo málo.

■ **2003** ■ Trénovat jsme začaly pod širým nebem. Každou neděli v 10 h ráno jsme se sešly u nás v ulici a hodinu trénovaly naše první choreografie. Hůlky nám improvizovaně vyrobil můj dědeček. Tenkrát byla hůlka dřevěná se špunty od šampaňského na koncích. Takto to probíhalo od května do září. Naše první vystoupení proběhlo 16. srpna 2003, kdy jsme spolu s panem Bůrkou vystoupily před Informačním centrem, tenkrát se sídlem naproti kostelu.

Další vystoupení bylo na Baseballovém hřišti na akci *Hlubocký Rockfest* dne 23.8.2003. Od září se Princezny

staly oddílem hlubockého Sokola a začaly trénovat v sokolovně. Do konce roku Princezny navštívily ještě další 4 akce.

■ **2004** ■ Na naše první výročí, 1.5.2004 jsme vystupovaly při oslavách 65. výročí založení ZOO Ohrada. 29. června jsme přijaly pozvání na zahradní slavnost v ZŠ Hluboká. Naše první soutěžní klání bylo v hlubocké Sokolovně na akci *To bude sranda*, kde se ukázali tanečníci a sportovci různého zaměření. Tenkrát jsme byly nadšené, že se přehlídky můžeme zúčastnit a vůbec nám nevadilo, že jsme se neumístnily na žádném z vítězných pozic. V září 2004 jsme založily druhou skupinu, Hlubocké Princezny II, kterou tvořily děti ve věku 3-6 let. Některé z těchto dětí navštěvují náš tým dodnes a už jsou z nich středoškolačky.

■ **2005** ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 19 akcí. Dřevěné hůlky nahradily kovové. Místo špuntů jsme na konce hůlek připevnili golfové míčky obarvené na červeno. Jedna z mažoretek, sousedící s golfovým hřištěm, jich měla plnou zahradu, tak jsme toho využily :-)

Nejzajímavější akcí byla cesta do partnerského města Hluboké – Grein am Donau, kde Princezny vystoupily hned několikrát a pokaždé sklídily velký potlesk. Poprvé jsme se také zúčastnily mezinárodního lomnického hudebního festivalu. 12.6.2005 mělo 6 našich nejmladších mažoretek svou premiéru na hosinském letišti na *Dětském dnu*. Samozřejmě největší akcí bylo hlubocké *Svěcení zvonů* 24.9.2005. Poprvé jsme také vystoupily na plese dárců krve ve Slávii a také na plese Arpidy. To jsme ještě netušily, že jsme založily letitou tradici a budeme se na tyto dvě akce velice rády vracet každý rok.

■ **2006** ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 22 akcí. 25. 2. 2006 se malé mažoretky poprvé ukázaly v kompletní sestavě na maškarním báli na Hosíně. 16. 4. 2006 se Princezny vydaly na svou úplně

první mažoretkovou soutěž do Kolína. Soutěžily jsme zde jak s velkou formací, tak v sólových a párových kategoriích. Odvezly jsme si naše historicky první ocenění, a to 3. místo za Duo Junior – Zuzana Hůlková a Veronika Jurásková. 20.5.2006 jsme soutěžily opět na akci *To bude sranda*, kde jsme s velkou formací získaly krásné 2. místo. Další velkou akcí byla účast na všesokolském sletu v Českých Budějovicích, na Ohradských slavnostech a také na 130. výročí založení sboru hlubockých dobrovolných hasičů. Jednou z nejdůležitějších akcí byly první Hlubocké slavnosti vína 16.9.2006. Náš největší výlet byl do pražské Sazka arény, kde jsme spolu s orchestrem ZUŠ Piaristická vystupovaly na akci »Dechovka byla, je a bude!«. Na závěr roku přišel poprvé MažoJežíšek, který přinesl dětem spoustu dáreků :-)

■ **2007** ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 27 akcí.

Mažoretky vystupovaly čím dál častěji. Jednou ze zajímavých akcí bylo blahopřání k padesátinám pana starosty Tomáše Jirsy. Samozřejmě jsme se účastnily soutěže v Kolíně, kde Kateřina Tintěrová získala 3. místo v kategorii Solo Senior. 30. 5. 2007 jsme vystoupily na Dnu s Deníkem, 17. 6. 2007 na slavnostním otevření hlubocké plovárny. Tento rok jsme se poprvé vypravily na zahraniční festival. Italská Cervia hostila mezinárodní festival hudby. Naše mažoretky po celý týden vystupovaly na několika místech po celém městě. Na závěr festivalu jsme vystupovaly na zaplněném náměstí, kde nám tleskaly tisíce Italů. Pořadatelé nás vyhlásily

za nejlepší soubor celého festivalu, což pro nás bylo opravdu krásné ocenění. Před letními prázdninami jsme poprvé uspořádaly rozlučku, kde děti dostaly Diplom za vzornou práci, pochutnaly si na zmrzlinovém poháru a jako doprovodný program přišel kouzelník :-)

Na podzim jsme se již tradičně zúčastnily Slavností vína a také oslav 100 let města Hluboká nad Vltavou. Před Vánoce jsme poprvé uspořádaly Vánoční besídku pro rodiče a přátele, která se stala také každoroční tradicí. Tento rok nám mažoježíšek přinesl poprvé profesionální mažoretkové hůlky.

■ **2008** ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 28 akcí. V plesové sezóně jsme navštívily spoustu plesů, na jaře poprvé přehlídku v Rapšachu, soutěž v Kolíně a několik Dnů Děti. Skupina Princezny II se velice rozrostla, a tak se rozdělila na dvě věkové skupiny, Princezničky I a Princezničky II. 13.7.2008 jsme zkrášlily zahájení ME v Baseballu. Již tradičně jsme se zúčastnily mezinárodního festivalu v Lomnici nad Lužnicí, na podzim Slavností vína. Poprvé jsme také vystupovaly v nádherném sále krumlovské jízdárny. Vánoční besídka byla v tomto roce obohacena o dvě překvapení. Maminky mažoretek se rozhodly nacvičit svou vlastní choreografii. Na besídce ukázaly, co se naučily za pouhé 2 měsíce práce. Podle první choreografie »Heaven Must Be Missing An Angel« si daly jméno »Andílci«. Dalším překvapením byla světelná show, se kterou dodnes objíždíme každoročně spoustu plesů.

■ **2009** ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 31 akcí. Poprvé jsme předvedly naši světelnou show na veřejnosti v Parkhotelu na sportovním plese. Na jaře se Andílci oděly do nových kostýmů, nacvičily novou choreografii a vyrazily, jako podpora svým dětem, soutěžit na soutěž v

Kolíně. Soutěžily v kategorii Senior vedle děvčat, která byla o polovinu mladší než ony. Andílci byly historicky první rodičovská mažoretková skupina v dějinách českého mažoretkového sportu, která se aktivně účastnila soutěže. Díky nám se odhodlaly další týmy a zapojily své maminky do tréninků. V současné době je na většině soutěží samostatná kategorie »Rodičovské týmy«. V květnu jsme se zúčastnily italského mezinárodního festivalu »Felicita«, který se konal na poloostrově Gargáno. Na tomto festivalu byl natočen dokument televizí Nova, který byl odvysílán 6.6.2009 v pořadu Koření. Na konci srpna jsme s kapelou Temelínka jely na mezinárodní festival dechových hudeb do italské Cortiny d'Ampezzo.

Zde jsme jako jediné mažoretky spolu s tisícovkou muzikantů z celé evropy absolvovaly úžasný víkend plný vystoupení a zajímavých zážitků. Italové nám nadšeně tleskali při průvodu městem a závěrečná

společná skladba všech 50ti kapel byla úžasnou tečkou za krásným pobytem. 24.10.2009 jsme poprvé vyrazily na soutěž do Lanškrouna. Zde Princezny soutěžily v kategorii Junior a poprvé v historii našeho klubu získaly zlatou medaili. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek a náležitě jsme ho oslavily.

■ 2010 ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 40 akcí.

27.3.2010 jsme uspořádaly první ročník Hlubockého poháru, přehlídku, na které se mohla každá naše mažoretková předvést se svou vlastní sestavou. Celkem 19 mažoretek si připravilo svůj program. Mezi soutěžícími byly i maminky s dětmi. Soutěž v Kolíně jsme tento rok navštívily naposledy. V květnu 2010 se skupiny opět rozdělily. Skupina Princezničky II se kvůli velkému počtu dětí rozdělila na Miniprincezničky (dětí ve věku 3– 6 let) , Princezničky II (dětí ve věku 7– 10let), Princezničky I (dětí ve věku 8–

11let). Čekaly nás dvě nové soutěže. Na soutěži »O májovou korunku Jemnice« se umístily Miniprincezničky na krásném 3. místě a Princezničky I na prvním místě. Princeznám utekla medaile o fousek a skončily v kategorii Senior na 4. místě. Andílci získaly speciální sladkou odměnu :-). Na soutěži »O stříveček z pohádkové Telče« jsme také sbíraly krásné ceny. Princezničky I a Andílci získaly 3. místo, Princezny obsadily úžasnou zlatou pozici. Na soutěži v Lanškrouně získaly Princezničky I a Princezny krásné stříbrné příčky. Speciální událostí v tomto roce byla účast na castingu televizní

talentové show »Talentmania«. Z budějovického castingu jsme postoupily do Hudebního divadla Karlín, kde jsme 30.7.2010 soutěžily s hromadnou sestavou, ve které účinkovaly mažoretky naskrz všemi našimi věkovými kategoriemi. Do dalšího kola jsme sice nepostoupily, ale to ani nebyl náš cíl. Chtěly jsme proniknout do zákulisí takové soutěže, vidět naživo přísnou porotu, objevit se v televizi a v neposlední řadě POSÍLIT TÝMOVÉHO DUCHA. Protože nácvik choreografie o 36ti mažoretkách nám dala spoustu práce a obětovaly jsme mu celý červenec, velice nás to všechny sblížilo. Byla to pěkná zkušenost a i pěkný pocit vidět v televizi Nova náš výkon.

Celý úspěšný rok jsme tradičně zakončily MažoMikulášem, Mažobesídkou a MažoJežíškem :-)

■ 2011 ■

V tomto roce jsme navštívily celkem 38 akcí.

Mezi nejzajímavější akce patřilo Švihovské hudební léto – dechovkový festival, pořádaný uprostřed nádvoří hradu Švihov. Dále Zlivské Slavnosti mrkve, Lomnické hudební léto nebo Slavnosti vína. Největší akcí však bylo uspořádání pokusu o zápis do České knihy rekordů, který se konal v zámeckých zahradách zámku Hluboká. Rekord spočíval v sestavení nejdelšího řetězu z céček a následné obmotání státního zámku Hluboká. Rekord byl úspěšně zapsán do knihy s těmito daty: 88 670 céček, spojených v hadovi dlouhém 955m, s nímž by zámek obmotán 2,6 krát.

Akce se povedla na jedničku. Přišlo spousta zájemců o pomoc v rekordu, počasí nám přálo a sesbíraná céčka byla nakonec věnována do dětského domova Boršov. V červenci náš tým odstoupil z hlubockého Sokola a začal fungovat pod samostatným občanským sdružením Volnočasové aktivity Hopihop o.s. Trénovat jsem začaly v tělocvičně sportotelu Barborka a v tělocvičně Zlivské ZŠ.

Měly jsme také velice úspěšnou soutěžní sezónu. Naše skupiny získaly: tři bronzové medaile, čtyři stříbrné medaile a čtyři zlaté medaile.

Zakončení roku opět patřilo Vánoční Mažobesídce, na které poprvé vystoupila skupina Haka boys. Sedm odvážných tatínků natrénovalo bojový tanec, kterým překvapili všechny diváky i mažoretky.

■ 2012 ■ V tomto roce jsme navštívily celkem 41 akcí.

V lednu se nejmladší skupina Miniprincezničky musela znovu rozdělit, a to na Pidiprincezničky (věk 3– 7 let) a Miniprincezničky (7– 9let). Náš tým tedy čítal celkem 7 skupin.

Nejzajímavější akcí tohoto roku byl výlet do partnerského města Hluboké – Neustadt am der Aich, kde jsme spolu s dalšími zástupci města oslavily 15. jubileum spolupráce obou měst. Rok 2012 byl ve znamení soutěží. Neuplynulo ani 14 dní, abychom nebyly na nějaké soutěži. Děti měly natrénované náročné sestavy, a tak jsme chtěly zúročit náročnou přípravu a ukázat, co umíme. Dokonce i Haka boys soutěžily, a to dokonce na dvou soutěžích. Největší soutěžní událostí

byla Taneční skupina roku 2012, postupová soutěž, ve které jsme se probíjaly až do úplného finále, které bylo v květnu odvysíláno na ČT4. Skupina Princezen vyhrála celou kategorii Cheer (mažoretky) a dostala se tak mezi 10 nejlepších choreografií v ČR napříč všemi žánry. V červenci se mi narodil syn Honzík, a tak jsem musela přemýšlet, jak to s tréninky udělám, abych vše zvládala i s dítětem. Nakonec se toho moc nezměnilo a trénovaly jsme od září v plném rozsahu, jen skupiny Princezničky I a II se spojily v jednu.

Letošní sezóna byla opravdu bohatá na úspěchy. Naše skupiny získaly: čtyři bronzové medaile, deset stříbrných medailí a třináct zlatých medailí.

■ 2013 ■

Tento rok je teprve na začátku, ale už nyní máme za sebou 10 akcí. Opět plánujeme účast na spoustě soutěží, ale co hlavně, oslavíme své 10. narozeniny. Tímto zveme všechny naše příznivce, kamarády, rodiny, bývalé mažoretky a všechny, kdo nás mají rádi, aby přišli ve středu 1.5.2013 na náměstí Čsl. Armády, kde od 16h proběhne prezentační odpoledne našeho týmu. Na velkém podiu uvidíte všechny naše mažoretky a jejich umění. Bude zde k vidění také naše sbírka pohárů a medailí a v kronikách budete moci zapátrat v naší historii. Pozvání na akci přijal moderátor David Kovařík a také dechový orchestr Temelínka, se kterým jsme nespočetněkrát vystupovaly

na různých akcích. Moc se na všechny těšíme a doufáme, že se s námi přijdete pobavit. Za všechny mažoretky Hlubocké Princezny,
Bc. Tereza Kadlecová

Kosteletí hokejisté obhájili titul!

Po loňském úspěchu kosteleckých hokejistů v BHLA (Blatská hokejová liga amatérů), kdy se jim ve čtvrtém ročníku ligy podařilo vyhrát titul, přišla letos na řadu obhajoba.

Před začátkem sezóny se liga rozrostla o dalšího účastníka, tedy o HC Zvíkov. V BHLA letos soupeřilo osm týmů: HC Kostelec, HC Dolní Bukovsko, HC Fantom, HC Křída, HC Hlavitce, RH Roudná, HC Hrachoviště a již zmiňovaný HC Zvíkov.

Těsně před startem ligy se Kosteletckým podařilo sehnat kvalitní posilu. Do útoku přišel Jarda Švec, který mimo jiné odehrál několik sezón i v dresu Hlubockých Rytířů. A nutno dodat, že tato posila se opravdu vyplatila.

První zápas ročníku odehrál HCK v Soběslavi s HC Hlavitce. Nažhavení kostelečtí hokejisté neponechali nic náhodě a zaskočeného soupeře přešli 23:3. Tento výsledek nastartoval

v kabině pohodovou atmosféru, a ta vydržela celou sezónu. Spolu s faktem, že se týmu vyhýbala zranění klíčových hráčů, napomohla tomu, že tým ze čtrnácti zápasů pouze jednou prohrál a jednou remizoval. Za remízu 6:6 obral Kostelec o jeden bod nováček ligy ze Zvíkova. V předposledním zápase letošního ročníku ligy, kdy už bylo jasné, že HCK titul obhájí, přišla prohra s Křídou 6:4. Je třeba říci, že Kosteletí tento zápas hodně podcenili. Zřejmě si již mysleli, že se to za ně vyhraje samo. Jak jinak si vysvětlit, že ve třetí minutě první třetiny prohrávali 0:3? Ale na druhou stranu je třeba pochválit soupeře za skvěle takticky zvládnuté utkání.

Hockey Club Kostelec letos slaví deset let od založení klubu. Jako dárek si tedy nadělil obhajobu titulu v BHLA. A jak se říká, obhajoba bývá těžší než vyhrát poprvé.

Osobně si myslím, že je to velký úspěch, zvlášť pro obec, kde se s hokejem začínalo v teplácích na rybníku. Dnes jsou v týmu i borci, kteří odehráli mnoho zápasů v krajském přeboru. Ať už jako junioři, tak také jako muži. To platí i o ostatních týmech v BHLA.

Letos se tedy odehrála celá řada hokejových zápasů, které opravdu stálo za to vidět. Vždyť třeba první útočná formace HCK ve složení Švec, Markovický a Zasadil nasázela v sezóně soupeřům více než šedesát gólů.

O to větší škoda je, že nemá HCK větší podporu obce. Ať už fanouškovskou, tak i finanční. Lední hokej je v dnešní době finančně velice náročný sport. A tak by každoroční menší finanční příspěvek obce hokejistům jistě pomohl. Vždyť kromě mladých hasičů a právě hokejistů už téměř nikdo jiný reklamu naší obci nedělá!!! **HC Kostelec**

Dobré zprávy z infocentra aneb proč kamarádíme s Českým Krumlovem?

V březnu jsme pozvali zástupce IC v Českém Krumlově na společnou schůzku na Hluboké, sdělil nám pan Vlasák z hlubockého IC. Přijelo sedm lidí, se kterými jsme se na začátku dne vydali na audienci u starosty města pana Jirsy. Ten je seznámil se vším, co naše město turistům nabízí a s čím se počítá do budoucna. Naznačil, že naše město má tendenci orientovat se na sport, plánuje na léta dopředu je stát se městem sportu.

Proč nás v infocentru napadlo spojit Hlubokou s Krumlovem? Samozřejmě se to nabízí vzhledem k historické spojitosti osudů našich měst, máme zámky, jsme spojení s rodem Schwarzenberků... Proto ten nápad spojit obě naše města v jednu turistickou lokalitu, přičemž Krumlov by byl městem kultury a Hluboká městem sportu.

Dokonce padly návrhy od některých našich hotelů, že by mohl být dobrý nápad ubytovat turisty tři dny v hotelu v Krumlově a pak zase 2 dny na Hluboké, s tím, že by hotely v tomto směru spolupracovaly. A turisté by si užili zážitků kulturních a sportovních a poznali blíže dvě lokality a okolí Jižních Čech a turistických měst.

Na základě toho jsme se s IC v Krumlově domluvili, že bychom si v rámci vystavení propagačních materiálů dělali reklamu. Jak u nich, tak u nás bude oddělený prostor pro naše, tak pro jejich materiály. Půjde hlavně o oba naše zámky, zoo, otáčivé hlediště, sportoviště u nás, nabídku budeme rozšiřovat. Na internetových stránkách našich měst bude odkaz na druhé – turisticky partnerské – město.

Mluvili jsme i o Třeboni, před dvěma roky totiž existoval projekt s názvem *Po stopách Schwarzenberků*, nebyl až tak úspěšný, nicméně můj názor je, že je dobré dělat věci postupně, po krůčcích, megalomanské akce se někdy nevyplácejí.

Dalším důvodem té schůzky bylo i to, že IC v Krumlově, které je zřizované přímo městem a placené městem, má lepší pozici v sebepropagaci – jsou ve spojení s Oberösterreich, s Bavorským lesem a dalšími subjekty kolem. Prezентují se na výstavách, kde Hluboká nikdy prezentována nebyla. Domluvili jsme se tedy na tom, že při svých prezentacích na podobných akcích vezmou i materiály o Hluboké s sebou a udělají to za nás, odprezentují i naši nabídku.

Jde o to, že nejsme konkurenti, pokud dnes stráví turista na Hluboké statisticky 1,2 dne, v Krumlově 2, 3 dny – a my bychom společně s Krumlovem nabídli program pro rodinu na týden – nepříjde ani jedno město zkrátka. Dnes je to tak, že lidé toho chtějí na dovolené víc vidět a víc užít. Lidé jsou zvyklí jezdit na dovolené, kde tráví každý den jinde, myslíme si, že tedy dovolená rozdělená do dvakrát tří dnů v zajímavých lokalitách potěší cestovatele a nikoho nebude obtěžovat, pokud si jednou zabalí a přestěhuje se. Samozřejmě se netrefíme do nálady všem lidem, kteří sem za turismem přijedou, ale nabídka je v obou městech tak široká, že je opravdu z čeho vybírat.

Dnes to má Krumlov nastavené tak, že i lidé, kteří si chtějí prohlédnout jiná města jižních Čech, také Hlubokou a Třeboň, se ubytují v Krumlově. IC v Krumlově pracuje dlouho a dobře, organizačně a finančně mají dobře ošetřené záležitosti. Mají hodně co nabídnout, zámek a pěkné městečko, ale na týdenní pobyt jen v Krumlově by to samo o sobě nevydalo.

Snaží se, jejich systém je luxusní, přes ně probíhají veškeré rezervace, ubytování a veškeré aktivity ve městě, takže jejich přehled a všestrannost je obrovská. Dosáhli už kvality infocenter v zahraničí na západ od nás.

Nicméně i my, přes handicapy teprve se rozvíjejícího infocentra na Hluboké, chceme alespoň v něčem fungovat podobně a služby vylepšovat.

Rybářské závody Hluboká nad Vltavou sobota 11.5.2013 na Pískovně

ČRS MO Hluboká nad Vltavou pořádá při příležitosti 90 let vzniku organizace rybářské závody na části revíru č. 421 073 – Pískovna, která se nachází mezi Hlubokou a Bavorovicemi.

Účast na závodech:

Závodů se může účastnit každý rybář s platnou povolenkou pro tento revír 421 073 (Vltava 21–22).

Startovné: dospělí a mládež do 18 let 200 Kč, děti do 15 let – 100 Kč

Registrace: 7:00 – 8:00 – při registraci (zápisu) je nutné předložit rybářský lístek s platnou povolenkou!

– pro omezenou kapacitu (60 míst) je vhodná rezervace na čísle 721 835 824 - Jaroslav Sochor

– přednost registrace mají zarezervovaní závodníci

– po naplnění kapacity závodu (60 míst) bude registrace ukončena.

1. kolo: 8:00 – 11:00 hod. od 11 – 12 hod. přestávka, výměna míst

2. kolo: 12:00 – 15:00 hod. od 16 hod. vyhlášení výsledků závodů

Každý účastník závodí na vlastní nebezpečí a není ze strany pořadatelů nijak pojištěn.

Pravidla:

Závodník si při registraci vylosuje místa na obě dvě závodní kola, která se zapisují do bodovací listiny.

Způsob lovu: položená, plavaná, feeder. Závodí se na jednu udici s jedním nebo dvěma návazci s jednoduchými háčky, povolené nástrahy dle rybářského řádu!

Zakrmování před závodem je zakázáno!!! Vnudit je možné pouze pomocí krmítek během závodu.

S ulovenou rybou se manipuluje, je-li to zapotřebí, na podložce (stačí igelit) a po změření a odsouhlasení rozhodčím se vrátí vodě, nebo si ji závodník ponechá – dle rybářského řádu.

Bodování: – boduje se ulovená ušlechtilá ryba, a to: 1cm délky = 1bod, – POZOR!!! – bílá ryba, a to: cejn, perlín, plotice a ouklej se bodují pouze 1 ks = 1bod.

Vyhodnocení – rozdělení cen: – po vyhodnocení bodovacích listin bude stanoveno pořadí závodníků. Podle pořadí si závodník vybere cenu dle uvážení – největší počet bodů (absolutní vítěz) – dále ostatní v pořadí. Zvláštní ceny za nejdelší ulovenou rybu, největší počet ryb a nejlepší závodník do 15-ti let (tyto ceny budou určeny).

Bude zajištěno 25 hodnotných cen pro ty nejlepší. V případě rovnosti bodů rozhoduje nejdelší ulovená ryba.

Protesty max. 15 min po skončení závodního kola proti kauci 300 Kč – v případě neoprávněného protestu, o kterém rozhodne organizátor závodu, kauce propadá.

Další informace: Do revíru bude před závody nasazen kapr! Občerstvení na místě zajištěno (pivo, nealko, klobása), další dotazy ohledně průběhu závodu na čísle 721 952 752 – Václav Čížek.

Závody se konají za každého počasí!

Přímo okolo pískovny vede cyklistická stezka a proto je zde zákaz vjezdu motorových vozidel, možnost parkovat zde: <http://mapy.cz/s/6uVs> nebo <http://mapy.cz/s/6uVP>

Školní Superstar se letos popasují v Panoramě

.....a chcete-li být u toho, neplánujte si na 25. dubna od 17 hodin jiný program. Děti, které úspěšně prošly školním kolem, zaspívají ve dvou kategoriích, hudební podklady připravil František Černocho, konferovat budou Kateřina Kořanová a David Calta, zvučit David Halada. Přijít můžete i vy, kteří své ratolesti ve škole už dávno nemáte. Pro děti není největší odměnou vítězství, ale možnost »ukázat svůj talent«, zájem okolí a potlesk v hledišti. Kouzelník letos určitě nepříjde, ale společné vystoupení všech zpěváků školního kola s finalisty si ujít nenechte. **Mgr. Monika Nová**

60 let motocyklového okruhu v Hluboké nad Vltavou

díl 3.

V minulém povídání jsme se rozloučili s tím, že před třetím ročníkem se připravovalo významné prodloužení okruhu. A pravdou je, že nezůstalo jenom u příprav a 7. srpna 1955, kdy se třetí ročník konal, se v Hluboké opravdu závodilo na nové dráze. Na té se pracovalo doslova do posledních hodin a ještě v noci před závodem se obětaví pořadatelé chopili košťat a vymetali silnici z Hamru do zámeckého parku, protože tu po šterkování nového asfaltu zůstalo na silnici množství drobných kamínků a písku.

Nový okruh měřil 5 025 metrů. Start a cíl byl přenesen na vltavotýnskou silnici do míst, nad kterými dnes stojí Lovecká chata a hotel Park. Odtud projeli závodníci až na náměstí shodně s trasou původního malého okruhu. Na náměstí se ale místo doleva zatáčelo doprava kolem hračkářny »u Máru« (dnes tu stojí hotel Závěš) a prudké klesání kolem Sokolovny přivedlo jezdce do Podskalí, tehdy ještě plně zastavěného. Zatáčka zvaná »u brány« obrátila okruh téměř do protisměru a podél mlýnského náhonu přiváděla závodníky k mostu přes Vltavu. Tady se jezdci museli protáhnout rychlou vlásenkou kolem mlýnské zdi do úseku, kde se říkalo »v hamru«. Z hamru stoupal okruh prudce vzhůru do zámeckého parku a kolem hájovny Lepšovna přivedl závodníky do obtížné zatáčkované partie na Fideláku.

Divácky i fotograficky velmi ceněná těžká pravá zatáčka kolem chudobince nasměrovala jezdce dolů na vltavotýnskou silnici, na kterou točili prudce doleva a pak již jeli pod plným plynem přes munickou křižovatku ke startu a cíli. Okruh to byl na tehdejší dobu vynikající. V nejužším místě měl pět a půl metru a byl celý asfaltovaný. A jednotný povrch neměla ještě ani Velká cena v Brně deset let potom! A že se jezdilo mezi domy? Nu ano, ale v Brně se mezi nimi jezdilo ještě za dvacet let! Depo bylo umístěno do Podskalí na Sokolský ostrov mezi Vltavou a mlýnským náhonem. Významným vylepšením, na tu dobu nevídaným, byla stavba dvou mostních přechodů. Oba byly dřevěné, jeden stál v Podskalí u mostu přes Vltavu a druhý za startem a cílem u Židovského hřbitova. Oba mosty byly po závodech v roce 1955 demontovány, v roce 1956 opět postaveny na stejných místech a ponechány stabilně. K jejich stržení došlo až někdy v šedesátých letech, kdy bylo již jasné, že závod definitivně zanikl.

Při třetím ročníku se poprvé představily na okruhu automobily, které v objemových třídách do 1100 a 1500 ccm závodily o Přebor republiky, pro motocykly byl znovu vypsán oblastní závod ve třídách do 175, 250, 350

a 500 ccm, přičemž třídy do 350 a 500 ccm startovaly opět společně. Všechny třídy motocyklů i automobilů absolvovaly závod na 13 kol. Pěkné slunečné počasí přilákalo rekordní návštěvu 40 000 diváků! Ač závody začínaly v neděli po poledni, nejlepší divácká místa byla již při rozednění plně obsazena.

Ve třídě do 175 ccm obhájil mezi osmnácti startujícími vítězství z předchozího roku Václav Parus, byť jen těsně před Václavem Knězem z Krchleba a Václavem Süsmilchem z Kolína. V poli devatenácti dvěstěpadesátek dominoval pražský závodník František Helikar na Jawě. Helikar byl na Hluboké velmi populární, měl tu spoustu příznivců a on měl zase rád Hlubokou. Ve své vzpomínkové knize *Zkrocené oktany* doslova uvádí: »Hluboká nad Vltavou, to byl můj nejoblíbenější okruh. Nejčastěji jsem tam vyhrával, bylo tam plno zatáček, sedělo mi to tam.«

Druhé místo obsadil jičínský Jiří Košťár a třetí Václav Parus z Neratovic.

Ve společném závodě třístapadesátek a půllitru vyrazilo do boje celkem dvacet jezdců. František Šťastný startoval tentokrát ve třístapadesátkách a představil se na nové, plně kapotované Jawě. Musel se však sklonit před Miroslavem Čadou z Miroslavi u Brna, který jel na motocyklu Norton. Třetí místo obsadil Antonín Posekaný na Walteru. Půllitry byly ve znamení tvrdého souboje mezi továrními jezdci Jawy, Gustavem Havlem a Františkem Helikarem. V cíli byl první Helikar o pouhé dvě desetiny sekundy. I další místa patřila pražským jezdci na Jawách. Třetí skončil Jan Janouš a čtvrtý legendární Ladislav Štajner.

Závody automobilů byly pochopitelně očekávány s velikým napětím. Ve slabších jedenáctistovkách došlo k překvapení, když brněnský Vladimír Valenta na voze Cisitalia pokořil pražského konstruktéra a závodníka Jaroslava Vlčka. Ten závodil výhradně na vozech vlastní konstrukce, které nesly vždy jméno jeho manželky, Magda. Třetí dojel motocyklový i automobilový závodník Václav Hovorka z Prahy na voze Štřela.

Pokud Škoda Mladá Boleslav obsadila závody silnější třídy do 1500 ccm, mohli ostatní závodníci dosáhnout úspěchu pouze náhodou. Výjimkou nebyl ani závod v Hluboké. První tři místa patřila mladoboleslavským továrním jezdci na vozech Škoda 1500 v pořadí: Václav Bobek, Miroslav Fousek a Jaroslav Netušil. Devět startujících v každé třídě automobilů bylo na tehdejší dobu hodně slušné pole, a tak diváci mohli být spokojeni. Prvním absolutním vítězem na nové variantě okruhu se stal František Helikar, který na stroji Jawa 500 OHC ujel trať dlouhou 65 325 metrů průměrnou rychlostí 97,2 km/h.

díl 4.

IV. ročník hlubockého okruhu se konal 5. srpna 1956 a přinesl dvě významné události. Depo, tedy správně parkoviště závodních strojů, bylo přeneseno k Munickému rybníku, kde zůstalo s malými obměnami až do posledního ročníku v r. 1960. Bylo odtud blíže ke startu a nesrovnatelně lépe probíhala komunikace mezi depem a startovním prostorem.

Druhá událost byla bohužel tragická a stala se v sobotu 4. srpna v podvečerním tréninku automobilů třídy do 1100 ccm. Automobily vyjely na dráhu po krátké přepršce několik minut po sedmnácté hodině. Dráha byla místy mokrá a na některých stinných místech zůstaly louže. Ke smrtelné nehodě došlo u mostu přes Vltavu, kde se rychlou vlásenkou najíždělo kolem mlýna do úseku v hamru. Jan Tenora, závodník a konstruktér z Brna, který startoval na rychlém voze Dynamic vlastní konstrukce, najel zřejmě do louže vody, zachytil předním kolem o obrubník a vůz se začal smýkat v rychlosti asi 100 km/h proti mlýnské zdi. Jan Tenora sice nebezpečí nárazu do zdi odvrátil, ale vůz stále ve smyku přeletěl na druhou stranu silnice, kde narazil do zděného pilíře. Při nárazu utrpěl jezdec těžká zranění, kterým podlehl ještě na místě nehody.

Nedělní závod automobilů však byl něčím, co hlubocký okruh dosud nezažil. Na čele dva nesmiřitelní rivalové, Jaroslav Vlček a Vladimír

Valenta, ostatní jezdci v roli statistiků. Byl to nelítostný boj, který provázelo ohlušující vytí netlumených motorů vytáčených do maximálních obrátek a při kterém diváci prchali od dráhy do bezpečí. Vzduchem létaly drny a šterky, jak kola automobilů rvala krajnice kolem úzké silnice, ani jeden z obou jezdců však nepovolil! Pamatuji se, jak nějaký pán na rovině pod starou školou křičel: »Lidi, berte stoličky a utíkejte!!!« Na čele jel Vlček, Valenta útočil všude, kam se jeho Cisitalia mohla vepnat. V pátém kole se mu podařilo Vlčka předjet, vzápětí však Cisitalia zakašlala a rázem bylo po boji. Vlček s Magdou mohl slavit, odvěta za loňský rok se podařila. Druhý skončil František Kameš z Brna na Škodě 1100, třetí Vojta Riegr z Týnce nad Sázavou na voze Hakar 1100.

Mezi motocykly znovu slavil dvojité vítězství František Helikar. Poté co z pole čtrnácti dvěstěpadesátek odstoupil Stanislav Malina s propáleným pístem, ujal se vedení Helikar na ČZ OHC a zvítězil před plzeňským Josefem Lukšíkem na Walteru a Františkem Jánským z Bíliny na ČZ OHC. Mezi deseti třístapadesátkami patřil k největším favoritům právě Helikar spolu s Miroslavem Čadou, oba na motocyklech ČZ. Čada však už ve druhém kole zůstal stát s poruchou, a tak Helikar zvítězil podruhé. Druhý dojel Pavel Slaviček z Prahy na Walteru a třetí Jan Novosad z Brna na dalším stroji ESO.

Nejpočetnější byla obsazena třída do 175 ccm, kde se do boje o vítězství vydalo devatenáct závodníků. Po čtyři okruhy vodil bezpečně pole jezdců František Kročka z Nitry, pak jej zradil kondenzátor a do čela postoupil strakonický

Karel Bojer, jenž dovedl závod do vítězného konce osm sekund před Süßmilchem z Ústí nad Labem a téměř o minutu před gottwaldovským Stanislavem Klátilem. Všichni jeli samozřejmě na motocyklech ČZ. Pouze čtyři půllitry dokončily závod ze šesti odstartovaných. Dvě kola vedl Berkman, pak ale čelo kontroloval bezpečně Gustav Havel na Jawě 500 OHC, který trať dlouhou 65 325 metrů ujel průměrnou rychlostí 103,42 km/h v čase 37:53,8 min. a stal se tak i absolutním vítězem závodu. Druhé místo obsadil Miroslav Berkman z Prahy, také na Jawě, třetí skončil Jiří Simandl z Divišova na motocyklu ESO 500. Nutno ještě dodat, že

třístapadesátky a půllitry startovaly opět společně. Rok 1956 se bohužel zapsal do historie tragickou nehodou Jana Tenory, naštěstí to byl jediný zápis tohoto druhu do historie hlubockého okruhu. Okruh však zůstal nadále vyhrazený jenom motocyklům, automobily se na něm již neobjevily. Následující roky, 1957 a 1958 znamenaly pro »Hlubokou« vzestup na samý vrchol slávy, byly to zlaté roky pro motocyklový okruh.

Ale o tom zase až příště.

V. Černý

Fota: - Auta 1100 ccm 34 Vlček, 43 Valenta - Hluboká 1955 motorky 250 ccm, Mojžíš 45 a Süßmilch

Pozvánka AJG

Pavel Nešleha / Sedimenty paměti IV

Wortnerův dům Alšovy jihočeské galerie si pro tentokrát přichystal netradiční výstavní projekt, který se ponese v duchu fotografické tvorby. Výstava s názvem Pavel Nešleha / Sedimenty paměti IV byla zahájena v prostorách Wortnerova domu.

Výstava představí Pavla Nešleha v průřezu jeho fotografické tvorby. Více než devět desítek snímků (černobílé a kolorované fotografie), prezentovaných ve všech prostorách galerie, reprezentuje základní a zásadní autorovy cykly. Nejstaršími vystavenými soubory jsou Šumava, Kořeny a Václav Levý. Záběry vznikaly jak s cíleným záměrem, tak i náhodně, jako zachycení prchavého okamžiku navštívených lokalit. Objevil pro sebe zcela jiný svět výtvarného vyjadřování, a hlavně vidění, od ostroty přírodních detailů, až po analogii přírodního makrokosmu a symboličnosti a monumentálnosti architektonických celků.

Stěžejní důraz při koncipování této výstavy byl kladen na období kolem druhého milénia, kdy vznikla celá řada tematicky různorodých souborů. Autor vytvořil něco málo přes dvacet fotografických souborů, z nichž některé shromáždil do větších celků a těm dal souhrnný název. Některé konvoluty ponechal bez dalších zásahů, k jiným se naopak vracel.

Dne 18. dubna v 17.00 hodin je pro návštěvníky připravena komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem výstavy a PhDr. Mahulenou Nešlehovou (Ústav dějin umění AV ČR).

Mgr. Vlastimil Tetiva, kurátor výstavy

Fotografickou tvorbu autora sleduje monografie – Pavel Nešleha / Stopy síly. Termín výstavy: 28. března – 12. května 2013

Místo konání: Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

Otevírací doba: otevřeno denně 9.00–18.00 hodin

PhDr. Mahulena Nešlehová výstavu uvedla svými osobními slovy a vzpomínkami na manžela a jeho tvorbu.

Pavel Nešleha, profesor Vysoké školy uměleckoprůmyslové, jeden z našich předních symbolicko-imaginativních malířů, zemřel ve věku 66 let před deseti lety.

Ač jeho fotografie vznikaly trochu mimo jeho hlavní výtvarné usilování, jsou velice emotivní a zachycené přírodní scénérie přinášejí silné zážitky a pocit prolínání fotografie s obrazem, skutečnosti s fantazií...

Tak jako své slavné období obrazů s tématy čtyř živlů pokládal za ukončené, zůstaly živly – byt' transformovány – v jeho díle stále přítomné. Zvěčnil záběry, které stvořila sama příroda, počasí a vzácný moment okamžiku – a naštěstí v té chvíli tam byl také on, kdo zmáčkl spoušť fotoaparátu...

AR. Foto: z cyklu Ojbn

Galerie Knížecí dvůr

sobota 27.4.2013 v 17 hodin vernisáž

Karel DEMEL – POEZIE V GRAFICE

Výstavní plán 2013

27.4.–21.6. **Karel Demel – POEZIE V GRAFICE**

22.6.–19.7. **Jindra Čapek – grafika**

5.7.–31.8. (Zámek Plumlov) **Sára a Jan SAUDKOVI – fotografie**

20.7.–16.8. **Michaela Lesařová – Roubíčková – grafika**

1.12.–23.12. **Vánoční inspirace – kolektivní výstava**

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká, zámecká jízdná

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice

České sochařství 20. století – stálá expozice
Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

do 14. dubna – Kdybych byl architektem –
výtvarný projekt studentů Jihočeského kraje

20. 4. – 23. 6. 2013

Osvobozování Sentimentu – vernisáž výstavy
20. dubna v 16 hodin

25. 4. Komentovaná prohlídka výstavy
s Adamem Hnojilem od 17.00 hodin

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

Pavel Nešleha / fotografie

do 12. 5. 2013 – vernisáž výstavy 28. března
v 17 hodin

18. 4. Stopy síly / fotografická tvorba Pavla
Nešlehy. Komentovaná prohlídka od 17.00
hodin

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia 1966 - 2011
– stálá expozice

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad
Vltavou, T + 420 387 967 041

e-mail: sekretariat@ajg.cz, ajg@ajg.cz,
www.ajg.cz.

Pořady pro školy na objednávku /
zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně.

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup
do všech expozic a výstav AJG.

Změna programu vyhrazena!

PANORAMA

Biograf

**středa 3. dubna – Bez
doteku.** ČR 2013.

Drama. *Příběh
dospívající dívky Jolany
a sexuální touhy jejího
nevlastního otce.*

Hrají: Tereza Vítů, Adrian Jastraban,
Marian Roden. Režie: Matěj Chlupáček.
Přístupný od 12 let.

středa 10. dubna – Babovřesky. ČR 2013.
Komedie. *Letní komedie ze života současné
jihočeské vesnice ...* Hrají: Lukáš Langmajer,
Veronika Žilková, Lucie Bílá... Režie: Zdeněk
Troška. Přístupný.

středa 17. dubna – Jack a obři. 3d. USA
2013. Fantasy/ drama/ dobrodružný. *Mladý
farmář se vydá na nebezpečnou cestu
zachránit unesenou princeznu do země obrů.*
Hrají: Ewan Mc Gregor, Nicholas Hoult,
Stanley Tucci. Režie: Bryan Singer. Přístupný.
Český dabing.

pátek 19. dubna – Na dřevě. Francie/ Belgie
2013. Drama/ mysteriózní. *Ali odchází se
svým pětiletým synem na venkov, kde se
seznámí se Stephanií, která cvičí kosatky.*
Hrají: Marion Cotillard, Matthias Schoenaerts,
Bouli Lanners. Režie: Jacques Audiard.
Přístupný od 12 let, české titulky.

**sobota 20. dubna – Smrtonosná past: opět v
akci.** USA 2013. Akční/drama. *Slavný John
McClane odjíždí do Moskvy pomoci svému
synovi – a drama může začít ...* Hrají: Bruce
Willis, Jai Courtney, Amaury Nolasco, Cole
Hauser. Režie: John Moore. Přístupný od 12
let. České titulky.

pátek 26. dubna – Terapie láskou. USA
2013. Drama/ komedie/ romantický/
psychologický. *Učitel dějepisu se vrací po 3/4
roce strávených v psychiatrické léčebné domě,
kde teprve vše začíná.* Hrají: Jennifer
Lawrence, Bradley Cooper, Robert de Niro.
Režie: David O. Russell. Přístupný od 12 let,
české titulky.

sobota 27. dubna – Nádherné bytosti. USA
2013. Dokumentární. *Ethan přišel o všechno a
o všechny a každý den je pro něj ubíjející, ale
díky nové spolužačce se vše mění.* Hrají:
Emmy Rossum, Jeremy Irons, Emma
Thomson, Viola Davis. Režie: Richard
Lagravenese. Přístupný od 12 let, české
titulky, Dolby Digital.

Začátky představení v 19.00 hod.

Dětské představení

neděle 7. dubna – Croodsovi. 3d.
USA 2013. Animovaný/ komedie/
rodinný. *Příběh první pravěké
rodin, která se řídí filozofií že
»strach je dobrý, změna špatná« ...*
17.00 hod. Režie: Chris Sanders,
Kirk de Micco
Přístupný – český dabing.

**neděle 14. dubna – Čtyřlístek ve službách
krále.** ČR 2013. Rodinný/komedie. *Malý výlet
do Prahy nabídne čtyřlístku úžasné setkání a
přesun časem ...* 17.00 hod.
Režie: Michal Žabka. Přístupný.

Komorní scéna

středa 10. dubna Cestujeme ... »Soul«.
Mgr. Zdeněk Píkl. 17.00 hod. KC Panorama

Pátek a sobota 5. a 6. dubna

Divadelní představení – komedie

Strašidlo Canterwillské

Divadlo Křížáci

19.00 hodin

Derniéra

Pátek a sobota 12. a 13. dubna

Divadelní představení – komedie

Hvězdy z hotelu Palace

Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Píkla

19.00 hodin

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 4, duben 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E -mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Fotografové:** Jan Pígl, Ilona Králová. **Odborní počítačový poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. **Tiskne:** Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.čp-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Vltava OPEN

České Vrbné

www.vltavaopen.cz

Slavnostní zahájení plavební sezony v areálu ochranného přístavu

PROGRAM: 14:30 slavnostní odemčení řeky •

14:00–18:00 skákací hrad pro děti, dětské hry a soutěže, ukázky činnosti hasičského záchranného sboru a vodní záchranné služby • od 13:00 každou hodinu plavby lodí „KYVADLOVÁ PŘEPRAVA“ (dospělí 50 Kč, děti 10 Kč), Přístaviště Lannova loděnice – České Vrbné a zpět

ROCKOVÁ PÍPA RÁDIA BEAT

19:00–23:00 • Restaurace Na Kanále v Areálu Lídy Polesné

Hluboká nad Vltavou

Slavnostní zahájení stavby

17:00 • Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou • otevření nové plavební komory

České Budějovice

BUSKERS FEST 2013 • 27.–28. 6. 2013 • v centru Českých Budějovic a na Sokolském ostrově

MÚZY NA VODĚ • 1.–6. 7. 2013 • soutok Vltavy a Malše • vícežánrový kulturní festival v Českých Budějovicích rozviní hladinu soutoku řek Vltavy a Malše pod tóny krásných skladeb, hudebních i tanečních vystoupení a koncertů

GASTROTOUR 2013 • 20.–22. 9. 2013 • náměstí Přemysla Otakara II.

JIHOČESKÝ JAZZOVÝ FESTIVAL • 9.–10. 8. 2013 • centrum města

GRAND PRIX KACHNIČKY 2013 • 9. 6. 2013 od 14.00 hodin • vodácký kanál v Českém Vrbném

Hluboká nad Vltavou

DIVADELNÍ LÉTO 2013 • Státní zámek Hluboká nad Vltavou • Muzikál Casanova • <http://www.casanova-muzikal.cz/> • <http://www.divadlohluboka.cz/>

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ 2013

• <http://www.sinfonie.cz/hudebni-festival>

ANDY WARHOL – ZLATÁ ŠEDESÁTÁ • výstava v Alšově jihočeské galerii • <http://www.ajg.cz/vystavy/pripravujeme/andy-warhol-zlata-sedesata.html>

Týn nad Vltavou

VÝSTAVA VLTAVOTÝNSKÉ VÝTVARNÉ DVORKY 2013 – 19. ROČNÍK • 29. 6.–31. 8. 2013 • Městská galerie U Zlatého slunce

8. VLTAVOTÝNSKÉ MĚSTSKÉ SLAVNOSTI • 26.–27. 7. 2013 • Součástí programu budou tradičně hudební koncerty, prezentace spolků a zájmových organizací, trh a závěrečný ohňostroj. V letošním roce budou slavnosti ve znamení 135. výročí založení spolku bývalých vojinů.

DRAČÍ LODĚ 2013 – ZÁVODY DRAČÍCH LODÍ • 29.–30. 6. 2013 • Kanoistický stadion VALCHA • po celou dobu konání závodů je zajištěno bohaté občerstvení a různá umělecká produkce

